

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 7.5.2003
COM (2003) 240 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

Ενίσχυση της εφαρμογής των οδηγιών της νέας προσέγγισης

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Επιτροπή είναι αποφασισμένη να ενισχύσει τα θεμέλια του συστήματος της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων εν όψει της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η νέα προσέγγιση (που συμπληρώνεται από τη σφαιρική προσέγγιση) είναι μια νομοθετική τεχνική που χρησιμοποιείται στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και η οποία αναγνωρίζεται ευρέως¹ ως ιδιαίτερα αποτελεσματική και επιτυχής. Επί 15 σχεδόν έτη, οι οδηγίες που βασίζονται σ' αυτήν διαδραμάτισαν κεντρικό ρόλο στην προσπάθεια να εξασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στην ενιαία αγορά. Η οικονομική ολοκλήρωση και η διευκόλυνση του εμπορίου αυξήθηκαν σταθερά αφότου αναλήφθηκε η πρωτοβουλία για την ανάπτυξη αυτών των μέσων. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, και μέσω μιας συνεχούς διαδικασίας αξιολόγησης, τα εν λόγω εργαλεία αναθεωρήθηκαν επιτυχώς και βελτιώθηκαν σημαντικά. Εντούτοις, δεν έχει γίνει ακόμη καμία γενική εξέταση των σημαντικών οριζόντιων πτυχών της νέας προσέγγισης. Το παρόν έγγραφο εντάσσεται σ' αυτήν ακριβώς τη διαδικασία και σκοπός του είναι να ενισχύσει περαιτέρω ένα επιτυχές εργαλείο.

Για να εντοπίσει τους τομείς που θα μπορούσαν να βελτιωθούν περαιτέρω, η Επιτροπή κατάρτισε ένα έγγραφο διαβουλεύσεων, το οποίο προσδιόρισε μερικά βασικά στοιχεία της νέας και της σφαιρικής προσέγγισης. Το εν λόγω έγγραφο συνοδεύεται από ένα λεπτομερές διαλογικό ερωτηματολόγιο. Σκοπός αυτής της διαδικασίας ήταν να εξασφαλιστεί η συμμετοχή εκείνων οι οποίοι εμπλέκονται αμεσότερα στο ισχύον σύστημα, ζητώντας τους να διατυπώσουν τις απόψεις τους για τις ανεπάρκειες και τα ισχυρά του σημεία. Οι απαντήσεις που ελήφθησαν βάσει του εν λόγω ερωτηματολογίου έδωσαν πολύτιμες πληροφορίες για μερικά από τα ζητήματα που επισημαίνονται ως βασικά στοιχεία και τα οποία θα μπορούσαν να βελτιωθούν περαιτέρω. Ειδικότερα, από τις απαντήσεις που ελήφθησαν προέκυψε ότι οι εμπλεκόμενοι φορείς επιθυμούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν αυτό το σύστημα και να το καταστήσουν αποτελεσματικότερο.

Η ανάλυση των απαντήσεων που δόθηκαν στα πλαίσια αυτών των ανοικτών διαβουλεύσεων αποκάλυψε επίσης σημεία αδυναμίας στους τομείς της συνεργασίας τόσο μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών όσο και μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής όσον αφορά τις διαδικασίες ορισμού και κοινοποίησης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας. Τα συστήματα διοικητικής ανταλλαγής πληροφοριών χρειάζονται ενίσχυση, τόσο ως προς την εφαρμογή των διατάξεων όσο και ως προς την εκτέλεσή τους. Η βελτίωση της κατανόησης της σήμανσης CE και η σημαντική αύξηση του επιπέδου συνοχής των νομικών απαιτήσεων επισημάνθηκαν επίσης ως σημαντικοί στόχοι που πρέπει να επιτευχθούν στο μέλλον.

Η ανακοίνωση αυτή βασίζεται στη μακροχρόνια πείρα που έχουν αποκτήσει τόσο τα κράτη μέλη όσο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσον αφορά τις διάφορες οδηγίες της νέας προσέγγισης. Αξιοποιεί επίσης τη σημαντική συμβολή της ομάδας ανώτερων υπαλλήλων για την τυποποίηση και την αξιολόγηση της συμμόρφωσης (SOGS) και των ομάδων εργασίας που έχουν συσταθεί στο πλαίσιο των οδηγιών, καθώς και τα αποτελέσματα των ανοικτών διαβουλεύσεων.

¹ Κυρίως στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 1999, ΕΕ C 2000 141/01, σχετικά με το ρόλο της τυποποίησης στην Ευρώπη.

Η ανακοίνωση απευθύνεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Περιέχει συστάσεις που αποσκοπούν στην περαιτέρω βελτίωση της λειτουργικής αποτελεσματικότητας της εσωτερικής αγοράς, πράγμα που θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας με οικονομικώς αποδοτικά, στοχοθετημένα μέτρα, που προτείνονται από πολλούς από τους ίδιους τους εμπλεκόμενους φορείς.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Ευκαιρίες που προσφέρονται από αυτήν την εξέταση

Η βελτίωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση 25 κρατών μελών αποτελεί βασική συνιστώσα της νέας στρατηγικής της Επιτροπής για την εσωτερική αγορά για την περίοδο 2003-2006. Κατά συνέπεια, η παρούσα ανακοίνωση για τη νέα προσέγγιση είναι η πρώτη από μια σειρά σημαντικών προτάσεων που προτίθεται να υποβάλει η Επιτροπή στον εν λόγω τομέα. Σημαντικές προπαρασκευαστικές εργασίες γίνονται επίσης και για τη βελτίωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και στον μη εναρμονισμένο τομέα.

Η εξεύρεση αποτελεσματικών και αποδοτικών λύσεων που θα διασφαλίσουν ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων θα λειτουργεί εύρυθμα και μετά τη διεύρυνση έχει ουσιώδη σημασία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα επιδιώξει να συγκεντρώσει στοιχεία υψηλής ποιότητας (feedback) σχετικά με τις απόψεις των διαφόρων φορέων για τις ιδέες της και στη συνέχεια θα κινηθεί ταχύτατα προς την κατεύθυνση της υποβολής συγκεκριμένων προτάσεων για την ανάληψη δράσης.

Οι αρχές της νέας προσέγγισης αποτελούν τη βάση ενός αυξανόμενου αριθμού οδηγιών. Περισσότερες από 20 οδηγίες βασίζονται στη νέα προσέγγιση, ενώ διάφορες άλλες οδηγίες στηρίζονται στις αρχές της νέας ή της σφαιρικής προσέγγισης.

Αν και ο αριθμός οδηγιών είναι μικρός, τα προϊόντα που καλύπτονται απ' αυτές αντιπροσωπεύουν μεγάλο ποσοστό των προϊόντων που κυκλοφορούν στην αγορά (παράρτημα II, πίνακας 1β). Υπολογίζεται ότι το εμπόριο των προϊόντων που καλύπτονται μόνο από τους σημαντικότερους τομείς που ρυθμίζονται από τις οδηγίες νέας προσέγγισης υπερβαίνει κατά πολύ τα 1.500 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Η Επιτροπή και οι εθνικές αρχές έχουν συσσωρεύσει πείρα σχεδόν 15 ετών από την εφαρμογή των οδηγιών αυτών στην πράξη. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου πολλές από τις εν λόγω οδηγίες αναθεωρήθηκαν. Η πείρα έχει δείξει ότι η νέα προσέγγιση υπήρξε επιτυχές εργαλείο για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς. Εντούτοις, η υπάρχουσα πείρα, που ενισχύεται από στοιχεία που επισημάνθηκαν σε διάφορες διαβουλεύσεις, έχει επίσης καταδείξει ότι η εφαρμογή αυτών των οδηγιών μπορεί να βελτιωθεί περαιτέρω με διάφορους τρόπους.

Στις αρχές του 2002, τέθηκε στον ιστοχώρο της Γενικής Διεύθυνσης Επιχειρήσεων ένα λεπτομερές ερωτηματολόγιο², που αναπτύχθηκε από την Επιτροπή, και ζητήθηκε η υποβολή σχετικών σχολίων και παρατηρήσεων. Στο ερωτηματολόγιο απάντησαν διάφοροι φορείς, που καλύπτουν ευρύ φάσμα της κοινωνίας των πολιτών. Ελήφθησαν απαντήσεις από κατασκευαστές, από οργανισμούς αξιολόγησης της πιστότητας, από οργανισμούς διαπίστευσης, από διορίζουσες αρχές όλων σχεδόν των κρατών μελών και από εταιρείες που μπορούν να θεωρηθούν παγκόσμιας εμβέλειας και που έχουν τη βάση τους είτε μέσα είτε έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Απάντησαν επίσης μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), οργανώσεις εκπροσώπησης κατασκευαστών ή εμπορικών επιχειρήσεων, εθνικά υπουργεία των κρατών μελών και άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής. Το παράρτημα I συνοψίζει τις βασικές τάσεις των σχολίων και παρατηρήσεων που ελήφθησαν. Όλοι οι εμπλεκόμενοι

² "Εγγραφο εργασίας σχετικά με την αναθεώρηση της νέας προσέγγισης", που ολοκληρώθηκε στις 31 Μαρτίου 2002.

φορείς τόνισαν ότι, για να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της νέας και της σφαιρικής προσέγγισης, πρέπει να αναθεωρηθούν τα στοιχεία που επισημάνθηκαν στο ερωτηματολόγιο. Εντούτοις, τα μέτρα που προτείνονται στην παρούσα ανακοίνωση δεν τροποποιούν τις βασικές αρχές της νέας προσέγγισης, οι οποίες έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικές.

Η Επιτροπή δημοσίευσε το 1999 μια αναθεωρημένη και διευρυμένη έκδοση του "Οδηγού για την εφαρμογή των οδηγιών που βασίζονται στη νέα και τη σφαιρική προσέγγιση"³, στόχος του οποίου είναι να παράσχει καθοδήγηση σε όλους τους εμπλεκόμενους παράγοντες προκειμένου να διευκολυνθεί η κατανόηση της νέας προσέγγισης. Παρά το γεγονός ότι ο οδηγός αυτός χρησιμοποιείται ευρέως ως έγγραφο αναφοράς, ωστόσο δεν μπορεί από μόνος του να ενισχύσει τους τομείς που πρέπει να ενισχυθούν.

Δύο πρόσθετα στοιχεία υποστηρίζουν αυτήν την επανεξέταση:

- η νέα προσέγγιση έχει πλέον μια σημαντική διεθνή διάσταση. Η συνεκτικότερη εφαρμογή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα υποστηρίξει την επίτευξη του στόχου της προώθησης της υιοθέτησης από τις τρίτες χώρες προτύπων και κανονιστικών προσεγγίσεων που να βασίζονται στο κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ ή να συνάδουν μ' αυτό. Η παρατήρηση αυτή ισχύει όχι μόνο για την επέκταση της εσωτερικής αγοράς στις υποψήφιες χώρες μέσω της διαπραγμάτευσης ΠΕΣΑΠ (Πρωτόκολλα Ευρωπαϊκών Συμφωνιών για την Αξιολόγηση της Πιστότητας και την Αποδοχή των Βιομηχανικών Προϊόντων). Η νέα προσέγγιση παρέχει επίσης μια στέρεη βάση για τη διαπραγμάτευση με τρίτες χώρες ποικίλων μέτρων για τη μείωση των τεχνικών εμποδίων στο εμπόριο.
- αυτή η αναθεώρηση αποτελεί επίσης αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας βελτίωσης των κανονιστικών ρυθμίσεων. Η ανάγκη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) να διαθέτουν ένα απλό και διαφανές νομικό πλαίσιο είναι ιδιαίτερα σημαντική από την άποψη αυτή. Επιπλέον, η ΕΕ πρέπει να είναι σε θέση να διασφαλίσει τη συνεκτική και συνεπή εφαρμογή των υφισταμένων μέσων της εσωτερικής αγοράς, ούτως ώστε να επιτευχθεί η ομοιόμορφη υλοποίησή τους και η εξασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου συμμόρφωσης με την κοινοτική νομοθεσία.

1.2. Νομικό υπόβαθρο

Στις 7 Μαΐου 1985, το Συμβούλιο εξέδωσε ψήφισμα σχετικά με μια *Νέα Προσέγγιση στο θέμα της τεχνικής εναρμόνισης και τυποποίησης*, που προέβλεπε ένα νέο πλαίσιο για την εναρμόνιση των εθνικών κανονισμών για τα βιομηχανικά προϊόντα⁴. Σκοπός της Νέας Προσέγγισης ήταν να διευκολύνει τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενθαρρύνει τη θέσπιση ευέλικτων και τεχνολογικά ουδέτερων νομοθετικών ρυθμίσεων, με τη μετάβαση από τη θέσπιση λεπτομερών τεχνικών απαιτήσεων για συγκεκριμένα προϊόντα στον καθορισμό βασικών απαιτήσεων για είδη προϊόντων, ούτως ώστε να προωθηθεί η καινοτομία και η ανταγωνιστικότητα⁵.

³ Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αριθμός αναφοράς C-22-99-014-EN-G. Ο οδηγός μπορεί επίσης να μεταφορτωθεί από τον ιστοχώρο Europa και στις 11 επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Βλέπε: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/legislation/guide/legislation.htm>

⁴ ΕΕ C 136/1, 4.6.1985.

⁵ Η συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο επεκτείνει την εσωτερική αγορά στην Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Συνεπώς, όλες οι οδηγίες της νέας προσέγγισης ισχύουν σ' αυτές τις

Το εν λόγω ψήφισμα συμπληρώθηκε το 1989 με το ψήφισμα του Συμβουλίου σχετικά με μια *Σφαιρική Προσέγγιση όσον αφορά την αξιολόγηση της πιστότητας*, που ακολουθήθηκε από δύο άλλες αποφάσεις του Συμβουλίου⁶ με τις οποίες καθορίστηκαν λεπτομερέστερες προδιαγραφές για τις διαδικασίες δοκιμής και πιστοποίησης και διατυπώθηκαν κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση της σήμανσης CE, οι οποίες προορίζονται για χρήση στις οδηγίες εναρμόνισης. Υπάρχουν διατάξεις που επιβάλλουν στην Επιτροπή την υποχρέωση "να υποβάλλει περιοδικά εκθέσεις σχετικά με το αν οι διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας και σήμανσης CE λειτουργούν ικανοποιητικά ή πρέπει να τροποποιηθούν."

Ορισμένες οδηγίες της νέας προσέγγισης περιλαμβάνουν διαδικασίες οι οποίες αποκλίνουν από τις διαδικασίες που χρησιμοποιούνται στις «τυποποιημένες» οδηγίες της νέας προσέγγισης, όπως είναι η διαδικασία κοινοποίησης στην οδηγία για τα παιχνίδια, η διαδικασία ρήτρας διασφάλισης στην οδηγία 73/23/ΕΟΚ σχετικά με τον εξοπλισμό χαμηλής τάσης ή οι διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας στην οδηγία για τα προϊόντα δομικών κατασκευών. Η χρήση των ενοτήτων για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με συγκεκριμένες οδηγίες δημιούργησε μερικά προβλήματα, που τονίστηκαν επίσης από τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων. Η αξιολόγηση της συμμόρφωσης σύμφωνα με τις ενότητες βασίζεται στην παρέμβαση του κατασκευαστή (πρώτο μέρος) ή ενός κοινοποιημένου οργανισμού (τρίτο μέρος) κατά τη φάση του σχεδιασμού και/ή της παραγωγής. Μερικές απ' αυτές τις πτυχές παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ανάλογα με τους συγκεκριμένους επιμέρους τομείς και θα πρέπει να εξεταστούν ειδικά για κάθε τομέα.

1.3. Τα κύρια στοιχεία της νέας προσέγγισης

Τα κύρια στοιχεία της νέας προσέγγισης έχουν καθοριστεί στο ψήφισμα του Συμβουλίου σχετικά με μια νέα προσέγγιση για την τεχνική εναρμόνιση και την τυποποίηση⁷:

- καθορισμός δεσμευτικών βασικών απαιτήσεων, με στόχο τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του διακυβευόμενου δημόσιου συμφέροντος, όπως είναι η υγεία, η ασφάλεια, η προστασία των καταναλωτών ή η προστασία του περιβάλλοντος. Οι βασικές απαιτήσεις πρέπει να είναι διατυπωμένες κατά τρόπον ώστε να δημιουργούν δεσμευτικές υποχρεώσεις που να μπορούν να επιβληθούν με ομοιόμορφο τρόπο από τα κράτη μέλη. Επιπροσθέτως, πρέπει να δίνουν τη δυνατότητα στους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστότητας να αξιολογούν τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις βασικές απαιτήσεις και στους οργανισμούς τυποποίησης να καταρτίζουν πρότυπα που να εξασφαλίζουν, εν μέρει ή πλήρως, την εκπλήρωση αυτών των βασικών απαιτήσεων.
- ελευθερία των κατασκευαστών να επιλέγουν κάθε κατάλληλη τεχνική λύση η οποία ανταποκρίνεται στις βασικές απαιτήσεις. Τα προϊόντα τα οποία συνάδουν με τα εναρμονισμένα πρότυπα, τα στοιχεία των οποίων έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τεκμαίρεται ότι πληρούν τις αντίστοιχες

χώρες όπως στα κράτη μέλη της ΕΕ. Οι αναφορές στην εσωτερική αγορά στο παρόν έγγραφο εργασίας πρέπει να ερμηνεύονται αναλόγως.

⁶ Απόφαση 90/683/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, ΕΕ L 380/13, 31.12.1990, που αντικαταστάθηκε από την απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993, ΕΕ L 220/23, 30.08.1993.

⁷ Ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1985, ΕΕ C 136, 4.06.1985.

βασικές απαιτήσεις. Τα εναρμονισμένα πρότυπα καταρτίζονται από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης⁸ βάσει σχετικών εντολών της Επιτροπής.

- καθορισμός κατάλληλων διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας, λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, του είδους των κινδύνων που σχετίζονται με τα προϊόντα. Όπου ενδείκνυται, οι διαδικασίες αυτές απαιτούν την παρέμβαση τρίτων οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας, που είναι γνωστοί ως κοινοποιημένοι οργανισμοί. Οι κατασκευαστές μπορούν να επιλέξουν μεταξύ των διαφόρων διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας που προβλέπονται στην εφαρμοστέα(-ες) οδηγία(-ες).
- θέσπιση της σήμανσης CE, η οποία υποδηλώνει το γεγονός ότι ο κατασκευαστής έχει ελέγξει ότι το προϊόν συμμορφώνεται με όλες τις διατάξεις εναρμόνισης που ισχύουν γι' αυτό και ότι το προϊόν έχει υποβληθεί στις σχετικές διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας.
- υποχρέωση των κρατών μελών να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα εφαρμογής, περιλαμβανομένης της εποπτείας της αγοράς, ώστε να διασφαλίζουν την απόσυρση των μη συμμορφούμενων προϊόντων από την αγορά.

Η Επιτροπή ανέλυσε στο παρελθόν το ρόλο της τυποποίησης στην έκθεσή της «Αποτελεσματικότητα και εγκυρότητα στην ευρωπαϊκή τυποποίηση στο πλαίσιο της νέας προσέγγισης»⁹. Η έκθεση αυτή ήταν η βάση δύο ψηφισμάτων που εκδόθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο¹⁰ και από το Συμβούλιο¹¹. Επιπλέον, η Επιτροπή εξέδωσε μια έκθεση στην οποία περιγράφονται οι δράσεις που έχουν αναληφθεί στα πλαίσια των εν λόγω ψηφισμάτων¹². Πρόσφατα δημοσιεύθηκε μια περαιτέρω δέσμη συμπερασμάτων του Συμβουλίου¹³. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι πτυχές της νέας προσέγγισης που σχετίζονται με την τυποποίηση δεν εξετάζονται στην παρούσα ανακοίνωση.

2. ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ

2.1. Εισαγωγή

Οι οδηγίες νέας προσέγγισης προβλέπουν ελέγχους των προϊόντων (ανάλογα με τα προϊόντα και τους κινδύνους που καλύπτονται) τόσο πριν από την κυκλοφορία τους στην αγορά (ενότητες αξιολόγησης της πιστότητας) όσο και μετά απ' αυτήν (εποπτεία της αγοράς). Οι έλεγχοι αυτοί αποτελούν μέρος ενός φάσματος μέσων, κοινός σκοπός των οποίων είναι η διασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου ασφάλειας των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά.

Η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ των προ και των κατόπιν της διαθέσεως στην αγορά ελέγχων ποικίλλει από τομέα σε τομέα: ορισμένα προϊόντα είναι σχετικά εύκολο να εντοπιστούν και να ελεγχθούν μετά τη διάθεση και την κυκλοφορία τους στην αγορά (βιομηχανικά μηχανήματα), ενώ άλλα όχι (παιχνίδια, ηλεκτρικές συσκευές κ.λπ.). Σε ορισμένους τομείς, η πείρα δείχνει ότι ίσως χρειάζεται αναπροσαρμογή της σημερινής ισορροπίας. Το ζήτημα αυτό θα εξεταστεί στο πλαίσιο της επιμέρους αναθεώρησης των σχετικών οδηγιών.

⁸ Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN), Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης (CENELEC) και Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων (ETSI).

⁹ COM(98)291 τελικό της 13.5.1998.

¹⁰ Ψήφισμα της 12ης Φεβρουαρίου 1999 σχετικά με την έκθεση της Επιτροπής, ΕΕ C 150, 28.5.1999.

¹¹ Ψήφισμα της 28ης Οκτωβρίου 1999 σχετικά με το ρόλο της τυποποίησης στην Ευρώπη, ΕΕ C 141, 19.5.2000.

¹² COM(2001)527 τελικό της 26.9.2001.

¹³ Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 1ης Μαρτίου 2002 για την τυποποίηση, ΕΕ 2002/C 66/01.

2.2. Κοινοποιημένοι οργανισμοί

2.2.1. Εισαγωγή

Οι διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας που περιλαμβάνονται στις οδηγίες βασίζονται σε ενότητες αξιολόγησης της πιστότητας. Οι περισσότερες από τις ενότητες που προβλέπονται στις οδηγίες νέας προσέγγισης απαιτούν την παρέμβαση ενός τρίτου οργανισμού αξιολόγησης της πιστότητας, που είναι γνωστός ως κοινοποιημένος οργανισμός, και, κατά γενικό κανόνα, χρησιμοποιούνται για τα προϊόντα υψηλότερου κινδύνου. Κατά συνέπεια, είναι ιδιαίτερα σημαντικό αυτοί οι κοινοποιημένοι οργανισμοί να λειτουργούν με αποδεδειγμένα υψηλό επίπεδο ικανοτήτων, ακεραιότητας και επαγγελματισμού. Έως το τέλος του 2002 είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή περίπου 1.000 οργανισμοί (βλ. τους πίνακες 1α και 1β στο παράρτημα II).

Η κοινοποίηση των οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας αποτελεί υποχρέωση βάσει των οδηγιών νέας προσέγγισης, ενώ οι απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν αυτοί οι οργανισμοί περιγράφονται στα παραρτήματα των αντίστοιχων οδηγιών. Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τον ορισμό, την κοινοποίηση και την εφαρμογή των καθορισμένων κριτηρίων, όταν αξιολογούν την ικανότητα του οργανισμού να εφαρμόσει τις εν λόγω διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας.

2.2.2. Διαδικασία κοινοποίησης

Η διαδικασία κοινοποίησης διαδραματίζει καίριο ρόλο στη λειτουργία του συστήματος. Οι περισσότερες οδηγίες ορίζουν ότι η κοινοποίηση πρέπει να σταλεί στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη. Οι αρχές των κρατών μελών είναι κατ' αρχήν υποχρεωμένες να δέχονται τα πιστοποιητικά τα οποία εκδίδουν οργανισμοί για τους οποίους έχουν λάβει κοινοποίηση. Για να διευκολυνθεί η διαδικασία αυτή, η Επιτροπή συνέταξε έγγραφο καθοδήγησης και τυποποιημένα έντυπα που απευθύνονται στις κοινοποιούσες αρχές (αρχές που προβαίνουν στις κοινοποιήσεις). Ωστόσο, οι κοινοποιούσες αρχές δεν τηρούν πάντοτε τις διαδικασίες, και ιδίως την υποχρέωσή τους να αποστέλλουν την κοινοποίηση και σε όλα τα άλλα κράτη μέλη, πράγμα που μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα όσον αφορά την αναγνώριση των κοινοποιημένων οργανισμών στα άλλα κράτη μέλη και, τελικά, να οδηγήσει σε περιορισμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

Η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν για την πλήρη ενημέρωση των κοινοποιουσών αρχών τους για τις υποχρεώσεις τους σχετικά με τη διαδικασία κοινοποίησης και για την καταβολή προσπαθειών για τον περιορισμό της χρονικής περιόδου που μεσολαβεί μεταξύ της απόφασης για κοινοποίηση ενός οργανισμού και της ολοκλήρωσης της διαδικασίας κοινοποίησης.

Οι οδηγίες της νέας προσέγγισης επιβάλλουν στην Επιτροπή την υποχρέωση να δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τους καταλόγους των κοινοποιημένων οργανισμών για κάθε οδηγία. Ωστόσο, οι κατάλογοι αυτοί δημοσιεύονται απλώς για λόγους ενημέρωσης και δεν έχουν καμία νομική συνέπεια. Δεδομένου ότι από την κοινοποίηση ενός οργανισμού έως την επόμενη δημοσίευση του αντίστοιχου καταλόγου είναι δυνατόν να περάσει σημαντικό χρονικό διάστημα, δεν ενδείκνυται να στηρίζεται κανείς στους καταλόγους ως αποκλειστική πηγή ενημέρωσης σχετικά με τους κοινοποιημένους οργανισμούς.

Η Επιτροπή λαμβάνει ήδη μέτρα για να καταστήσει διαθέσιμη, σε απευθείας (on-line) σύνδεση, μια βάση δεδομένων στον ιστοχώρο Europa, η οποία περιέχει τον κατάλογο των

κοινοποιημένων οργανισμών που έχουν οριστεί από τις χώρες της ΕΕ, τις χώρες του ΕΟΧ και τις υποψήφιες χώρες, και προτείνει την ανάπτυξη ενός συστήματος κοινοποίησης on-line που θα αντικαταστήσει το σημερινό σύστημα, το οποίο βασίζεται σε έντυπα. Με τον τρόπο αυτό, θα μειωθεί σημαντικά ο χρόνος επεξεργασίας και θα δοθεί στους κοινοποιημένους οργανισμούς η δυνατότητα να ενεργούν χωρίς ουσιαστικά καμία καθυστέρηση. Εξάλλου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η δημοσίευση των σχετικών καταλόγων στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρέπει να καταργηθεί μόλις γίνει η on-line δημοσίευση στο Διαδίκτυο.

Αυτή η βάση δεδομένων θα περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες για τους Οργανισμούς Αξιολόγησης της Πιστότητας (ΟΑΠ) που ορίζονται από τις τρίτες χώρες με τις οποίες η Κοινότητα έχει συνάψει Συμφωνίες Αμοιβαίας Αναγνώρισης (ΣΑΑ) και για τους οργανισμούς που ορίζονται από τις υποψήφιες χώρες με τις οποίες η Κοινότητα έχει συνάψει Πρωτόκολλα στα πλαίσια των Ευρωπαϊκών Συμφωνιών για την Αξιολόγηση της Πιστότητας (ΠΕΣΑΠ). Εξάλλου, με τον τρόπο αυτό, τα πληροφοριακά στοιχεία τα σχετικά με τους κοινοποιημένους οργανισμούς θα μπορούσαν να τίθενται στη διάθεση του κοινού σε «πραγματικό χρόνο», ενώ οι διορίζουσες αρχές θα είχαν τη δυνατότητα να ενημερώνουν τα εν λόγω πληροφοριακά στοιχεία ευκολότερα. Το πρόγραμμα ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ διοικήσεων (IDA), το οποίο λειτουργεί ήδη¹⁴, ή το πρόγραμμα που θα το διαδεχθεί, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως πλατφόρμα για την εφαρμογή του μέτρου.

2.2.3. Το νομικό πλαίσιο για τον ορισμό των κοινοποιημένων οργανισμών

Είναι ευθύνη των κρατών μελών να κοινοποιούν τους υπαγόμενους στη δικαιοδοσία τους οργανισμούς οι οποίοι πληρούν τις απαιτήσεις των οδηγιών και έχουν ορισθεί για την εκπλήρωση ειδικών καθηκόντων. Η απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου θεσπίζει ορισμένες γενικές κατευθυντήριες γραμμές για τους κοινοποιημένους οργανισμούς. Εντούτοις, οι επιμέρους οδηγίες είναι εκείνες οι οποίες συνιστούν τη νομική βάση της κοινοποίησης και περιλαμβάνουν τα νομικώς δεσμευτικά κριτήρια τα οποία πρέπει να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη κατά την αξιολόγηση των κοινοποιημένων οργανισμών. Ωστόσο, οι οδηγίες δεν περιλαμβάνουν λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εφαρμόζονται οι αρχές αυτές. Η κατάσταση αυτή αντανακλά μια πολιτική απόφαση σύμφωνα με την οποία ο ορισμός των οργανισμών πρέπει να παραμείνει εθνική αρμοδιότητα, δηλ. η αξιολόγηση και ο ορισμός των κοινοποιημένων οργανισμών διέπονται από την αρχή της επικουρικότητας, ενώ η αποδοχή αυτών των οργανισμών βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης.

Από την εμφάνιση των οδηγιών της νέας προσέγγισης, με λίγες εξαιρέσεις, δεν υπήρξε συστηματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τα κριτήρια και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο για την αξιολόγηση και την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών. Αυτή η έλλειψη διαφάνειας δημιούργησε υποψίες περί άνισων επιπέδων εφαρμογής, πράγμα που με τη σειρά του υπονομεύει την εμπιστοσύνη η οποία είναι απολύτως αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της αμοιβαίας αναγνώρισης και την αποδοχή των πιστοποιητικών που εκδίδουν οι κοινοποιημένοι οργανισμοί. Η εξασφάλιση μεγαλύτερης διαφάνειας κατά την εφαρμογή των απαιτήσεων που προβλέπουν οι οδηγίες σχετικά με τους κοινοποιημένους οργανισμούς και η βελτίωση της εφαρμογής αυτών των απαιτήσεων είναι μία από τις βασικές προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν για τη λειτουργία των οδηγιών της νέας προσέγγισης.

Η ύπαρξη ορισμένων διαφορών μεταξύ των συστημάτων που οδηγούν στην κοινοποίηση οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας και η δυνατότητα απόδειξης των δυνατοτήτων

¹⁴ Απόφαση αριθ. 1719/1999/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Ιουλίου 1999, ΕΕ L 203/1.

αυτών των οργανισμών με άλλα μέσα έχουν οδηγήσει σε έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ μερικών εμπλεκόμενων φορέων.

Ως εκ τούτου, για να αυξηθούν τα επίπεδα εμπιστοσύνης, δημιουργήθηκαν κοινές ομάδες εργασίας που απαρτίζονται από υπαλλήλους των κρατών μελών. Πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες των κρατών μελών και της Επιτροπής προς την κατεύθυνση της καθιέρωσης ενός ομοιογενούς συστήματος ορισμού.

Αυτό είναι σημαντικό για διάφορους λόγους:

- για να κατοχυρωθεί η ασφάλεια των προϊόντων και να αποφευχθούν τυχόν περιορισμοί στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, περιορισμοί οι οποίοι θα μπορούσαν να προκύψουν εξαιτίας αδυναμιών ως προς την ικανότητα, την αμεροληψία κ.λπ. των κοινοποιημένων οργανισμών·
- για να μπορούν οι κοινοποιημένοι οργανισμοί να ανταγωνίζονται με ίσους όρους, μεριμνώντας συγχρόνως ώστε ο ανταγωνισμός να μην οδηγεί σε μείωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών·
- για να δειχθεί στις τρίτες χώρες με τις οποίες η Κοινότητα έχει συνάψει εμπορικές συμφωνίες ότι ακολουθείται συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ σε όλη την Κοινότητα.

Η απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου διευκρινίζει τους όρους που διέπουν, παραδείγματος χάριν, την ανάθεση εργασιών σε υπεργολήπτες (επάρκεια του φορέα που αναλαμβάνει την υπεργολαβία, ικανότητα του κοινοποιημένου οργανισμού να αναλάβει την πραγματική ευθύνη για τις εργασίες που εκτελεί ο υπεργολήπτης), την ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ των κοινοποιημένων οργανισμών και τη μεταβίβαση των φακέλων σε άλλον οργανισμό, όταν ένας κοινοποιημένος οργανισμός διακόπτει τις δραστηριότητές του. Οι όροι αυτοί δεν αντικατοπτρίζονται κατά κανόνα στις οδηγίες. Ωστόσο, μερικές οδηγίες, λόγω της ιδιομορφίας του εκάστοτε τομέα, περιλαμβάνουν παρόμοιες απαιτήσεις με χρήση διαφορετικής διατύπωσης ή προβλέπουν πρόσθετες απαιτήσεις οι οποίες δεν υπάρχουν σε άλλες οδηγίες νέας προσέγγισης, πράγμα που μπορεί να οδηγήσει σε ανασφάλεια δικαίου και στην υιοθέτηση διαφορετικών προσεγγίσεων από τις διάφορες επιμέρους διορίζουσες αρχές. Αυτή η κατάσταση θα μπορούσε να διορθωθεί εάν όλες οι απαιτήσεις οι σχετικές με τους κοινοποιημένους οργανισμούς ενοποιούνταν μέσω ενός ενιαίου νομικού κειμένου.

Η Επιτροπή θεωρεί απαραίτητο να ενοποιηθούν οι απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι κοινοποιημένοι οργανισμοί, πράγμα που θα μπορούσε να γίνει είτε μέσω μιας οριζόντιας οδηγίας είτε με την προσθήκη ενός τυποποιημένου άρθρου στις αντίστοιχες οδηγίες. Αυτές οι απαιτήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές στη διατύπωση και τη δυνατότητα να προστεθούν, εάν είναι απαραίτητο, συμπληρωματικές απαιτήσεις.

2.2.4. Ο ρόλος της διαπίστευσης

Η σφαιρική προσέγγιση επιφύλαξε σημαντικό ρόλο στη διαπίστευση οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας. Συνακόλουθα, η απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου ορίζει ότι οι οργανισμοί «που μπορούν να αποδείξουν την πιστότητά τους προς τα εναρμονισμένα πρότυπα (σειρά EN 45000), με την υποβολή βεβαίωσης διαπίστευσης ή με άλλα αποδεικτικά έγγραφα, τεκμαίρονται σύμφωνοι προς τις απαιτήσεις των οδηγιών». Ομοίως, οι οδηγίες της νέας προσέγγισης ορίζουν ότι οι οργανισμοί που πληρούν τα κριτήρια των σχετικών εναρμονισμένων προτύπων τεκμαίρεται ότι πληρούν τα αντίστοιχα ελάχιστα κριτήρια των

οδηγιών. Στην πράξη, οι περισσότερες διορίζουσες αρχές στηρίζονται τώρα, σε ποικίλους βαθμούς, στους εθνικούς τους οργανισμούς διαπίστευσης για την αξιολόγηση και την εποπτεία των οργανισμών που ορίζουν.

Τα προβλήματα που επισημάνθηκαν από τις απαντήσεις που δόθηκαν κατά τις διαβουλεύσεις αφορούν το βαθμό στον οποίο οι οργανισμοί διαπίστευσης ενσωματώνουν τις ειδικές για κάθε οδηγία απαιτήσεις στις αξιολογήσεις που πραγματοποιούν για τους κοινοποιημένους οργανισμούς. Το ίδιο ζήτημα προκύπτει ακόμη και όταν δεν χρησιμοποιείται η διαπίστευση. Και στις δύο περιπτώσεις, η αξιολόγηση του οργανισμού πρέπει να περιλαμβάνει την εκτίμηση της ικανότητάς του, σύμφωνα με το σχετικό παράρτημα της οδηγίας, να αξιολογεί τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις βασικές απαιτήσεις των οδηγιών. Η ικανότητα αξιολόγησης της συμμόρφωσης των προϊόντων με τα εφαρμοστέα εναρμονισμένα πρότυπα δεν είναι αρκετή για τον ορισμό ενός φορέα ως κοινοποιημένου οργανισμού.

Οι λύσεις που υιοθετούνται από τα κράτη μέλη στηρίζονται, στις περισσότερες περιπτώσεις, στη χρήση της διαπίστευσης. Ως εκ τούτου, η χρήση της σειράς προτύπων EN 45000 έχει αποδειχθεί χρήσιμη. Εντούτοις, πρέπει επίσης να αναγνωριστεί ότι η σειρά EN 45000 δεν καλύπτει όλα τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την κοινοποίηση. Επιπλέον, αυτά τα πρότυπα, παρά την άμεση αναφορά τους σε κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, έχουν έκτοτε εκτοπιστεί από διεθνή πρότυπα τα οποία πρέπει να αξιολογηθούν επίσημα ως προς τη συμμόρφωσή τους με τα κριτήρια που επιβάλλονται από τις οδηγίες νέας προσέγγισης και/ή την πληρότητά τους.

Ορισμένες διορίζουσες αρχές, κατά κανόνα σε συνεργασία με τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσής τους, ανέπτυξαν ειδικά για κάθε οδηγία προγράμματα διαπίστευσης για την κάλυψη των απαιτήσεων των οδηγιών. Σκοπός των προγραμμάτων αυτών είναι η διεξοδική ανάλυση των γενικών απαιτήσεων που περιλαμβάνονται στα πρότυπα EN 45000 σχετικά με τα προσόντα, παρά το γεγονός ότι για ορισμένες οδηγίες απαιτούνται κάποια πρόσθετα κριτήρια (π.χ. ιατροτεχνολογικά προϊόντα). Εντούτοις, λόγω της φύσης του νομικού πλαισίου που διέπει τον ορισμό των κοινοποιημένων οργανισμών, τα διάφορα εθνικά προγράμματα έχουν αναπτυχθεί με ασυντόνιστο τρόπο.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι, για να βελτιωθεί αυτή η κατάσταση, πρέπει να αναπτυχθεί σφαιρικότερη καθοδήγηση για τη χρήση της διαπίστευσης, με στόχο να αυξηθεί η συνοχή και η δομή για την παροχή υπηρεσιών διαπίστευσης μέσα στην Κοινότητα, ιδίως σε ό,τι αφορά την ανεξαρτησία των οργανισμών διαπίστευσης από εμπορικές δραστηριότητες και τον ανταγωνισμό μεταξύ των διαφόρων οργανισμών, αφήνοντας ταυτόχρονα την τελική ευθύνη στα κράτη μέλη. Τα βασικά στοιχεία μιας τέτοιας καθοδήγησης θα μπορούσαν να είναι μέρος των κοινών νομικών διατάξεων που αναφέρονται στο σημείο 2.2.3.

Η πραγματοποίηση της διαπίστευσης με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα κράτη μέλη απαιτεί σαφή καθοδήγηση γι' αυτούς τους οργανισμούς. Καθοδήγηση αυτού του είδους μπορεί να παρασχεθεί είτε με τον καθορισμό κοινών κανόνων δεοντολογίας είτε με τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ των οργανισμών διαπίστευσης για την εφαρμογή μιας κοινής πολιτικής. Στόχος αυτής της καθοδήγησης δεν πρέπει να είναι η ευελιξία των εθνικών συστημάτων· αυτό που πρέπει να βελτιωθεί είναι η υπευθυνότητα των συστημάτων. Όσο περισσότερες εθνικές αρχές, και επίσης αρχές άλλων κρατών μελών, μπορούν να στηριχθούν σε ένα υψηλό επίπεδο αξιοπιστίας των αποτελεσμάτων του συστήματος διαπίστευσης, τόσο περισσότερο θα εξαιρεθούν οι διαφορές.

Χρειάζεται περαιτέρω πρόοδος για το συντονισμό των δράσεων των διορισουσών αρχών και των οργανισμών διαπίστευσης στα κράτη μέλη όσον αφορά την αξιολόγηση, τον ορισμό και

την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών. Με το ισχύον νομικό πλαίσιο, η δυνατότητα της Επιτροπής να καθοδηγήσει τις εξελίξεις εξαρτάται από τη συνεργασία των εθνικών αρχών. Επομένως, η ευθύνη για την επίτευξη περαιτέρω προόδου βαρύνει κυρίως τις εθνικές αρχές.

Η Επιτροπή σκοπεύει να καθιερώσει ένα μόνιμο φόρουμ των αρχών των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για τον ορισμό κοινοποιημένων οργανισμών, προκειμένου να διευκολυνθεί η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών για την αξιολόγηση, τον ορισμό και την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών. Αυτό το φόρουμ θα μπορούσε να διατυπώνει συστάσεις που θα ακολουθούνται σε εθελοντική βάση.

2.2.5. Εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών

Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν ότι οι κοινοποιημένοι οργανισμοί εξακολουθούν να έχουν τα τεχνικά προσόντα που απαιτούνται από τις οδηγίες. Επιπλέον, οι οδηγίες της νέας προσέγγισης επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να αποσύρουν την κοινοποίηση ενός οργανισμού, αν αυτός δεν συμμορφώνεται πλέον με τις απαιτήσεις της οδηγίας. Αυτές οι νομικές απαιτήσεις προϋποθέτουν de facto μια διαδικασία μέσω της οποίας οι διορίζουσες αρχές θα είναι σε θέση να ελέγχουν σε τακτική βάση ότι οι κοινοποιημένοι οργανισμοί εξακολουθούν να πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις των οδηγιών. Ένα μέσο για την επίτευξη του στόχου αυτού προσφέρει η διαπίστευση, δεδομένου ότι όλοι οι οργανισμοί διαπίστευσης εποπτεύουν και επαναξιολογούν σε τακτική βάση τους διαπιστευμένους οργανισμούς τους. Οι εθνικές αρχές δεν πρέπει να περιορίζονται στον εκ των προτέρων έλεγχο του εάν και κατά πόσον οι κοινοποιημένοι οργανισμοί πληρούν τα απαραίτητα κριτήρια, π.χ. τεχνική ικανότητα, προσωπικό, εξοπλισμός κ.λπ. Πρέπει επίσης να ελέγχουν και εκ των υστέρων ότι οι κοινοποιημένοι οργανισμοί εκτελούν τα καθήκοντά τους σωστά. Με άλλα λόγια, οι εθνικές αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στις οδηγίες ως κριτήρια που επιβάλλουν στους κοινοποιημένους οργανισμούς υποχρέωση επίτευξης συγκεκριμένων αποτελεσμάτων. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ώστε οι κοινοποιημένοι οργανισμοί που εκδίδουν ανακριβή πιστοποιητικά ή άλλες αποφάσεις αξιολόγησης της πιστότητας να αναλαμβάνουν διορθωτικές ενέργειες. Διαφορετικά, η κοινοποίησή τους πρέπει να αναστέλλεται ή να ανακαλείται. Επιπλέον, πρέπει να θεσπιστούν και να εφαρμόζονται με συνέπεια διαδικασίες για τη μεταβίβαση σε άλλους οργανισμούς των τεχνικών φακέλων των κοινοποιημένων οργανισμών η κοινοποίηση των οποίων έχει ανασταλεί ή ανακληθεί τους ή οι οποίοι έχουν διακόψει την κοινοποίησή τους εθελοντικά. Εντούτοις, η διορίζουσα αρχή διατηρεί την ευθύνη για τον ορισμό και την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών.

Η ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των κοινοποιημένων οργανισμών δεν στηρίζεται σήμερα σε νομικά δεσμευτική βάση. Η επιτυχής εργασία αυτών των ομάδων κοινοποιημένων οργανισμών πρέπει να συνεχιστεί και να τεθεί σε νομική βάση.

Η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει να θεσπιστεί η ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των κοινοποιημένων οργανισμών ως απαίτηση των οδηγιών νέας προσέγγισης. Οι μελλοντικές προτάσεις για την αναθεώρηση των οδηγιών νέας προσέγγισης θα προβλέπουν απαιτήσεις σχετικά με τις ενέργειες που πρέπει να γίνονται όταν οι κοινοποιημένοι οργανισμοί αποτυγχάνουν να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους όπως πρέπει ή παύσουν να παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες. Εναλλακτικά, αυτό το είδος συνεργασίας θα μπορούσε να προβλεφθεί στη νομική απαίτηση που αναφέρεται στο σημείο 2.2.3.

2.2.6. Διασυννοριακές δραστηριότητες των κοινοποιημένων οργανισμών

Ο ορισμός ενός κοινοποιημένου οργανισμού βασίζεται σε απόφαση του αντίστοιχου κράτους μέλους. Οι οργανισμοί αυτοί έχουν αυτόματα (δυνάμει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης) ως δυνητική τους αγορά ολόκληρη την εσωτερική αγορά (ακόμη και πέραν των ορίων της, όπου γίνεται δεκτή η σήμανση CE) και μπορούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους οπουδήποτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αντιστρόφως, ορισμένοι κοινοποιημένοι οργανισμοί είναι θυγατρικοί οργανισμών εγκατεστημένων εκτός του κράτους μέλους που τους όρισε, ακόμη και σε χώρες εκτός της ΕΕ. Μάλιστα, σε μερικές περιπτώσεις, ο δεύτερος οργανισμός είναι εκείνος που εκτελεί τις περισσότερες τεχνικές δραστηριότητες για λογαριασμό του κοινοποιημένου οργανισμού.

Ωστόσο, οι διορίζουσες αρχές δεν έχουν πάντοτε τα μέσα για να αξιολογούν και να ελέγχουν τις δραστηριότητες των κοινοποιημένων οργανισμών που όρισαν, αλλά οι οποίοι λειτουργούν σε χώρες εκτός της δικαιοδοσίας τους, πράγμα που ενδέχεται να τις εμποδίζει να λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα αν οι δραστηριότητες των οργανισμών δεν συνάδουν με τις νομικές απαιτήσεις που καθορίζονται στις οδηγίες.

Για να εξασφαλιστεί η δυνατότητα των κοινοποιημένων οργανισμών να παρέχουν τις υπηρεσίες τους χωρίς περιορισμούς στην εσωτερική αγορά και για να διευκολυνθεί η εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η Επιτροπή σκοπεύει να υποστηρίξει την καθιέρωση μιας διαδικασίας ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρχών ή/και των οργανισμών διαπίστευσης της χώρας "υποδοχής" και της διορίζουσας αρχής της χώρας "καταγωγής" των κοινοποιημένων οργανισμών, στα πλαίσια μιας ενισχυμένης διοικητικής συνεργασίας. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτό θα απαιτούσε μια νομική βάση, που πρέπει να εισαχθεί είτε σε μια κοινή βασική οδηγία είτε στις επιμέρους οδηγίες νέας προσέγγισης.

Η ρύθμιση αυτή θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να αλληλοενημερώνονται αμέσως για τα προβλήματα που πιθανώς απορρέουν από τις δραστηριότητες των κοινοποιημένων οργανισμών έξω από τη χώρα ορισμού τους και θα ενθαρρύνει την επίλυση των προβλημάτων μέσω διμερών επαφών.

2.2.7. Αναγνώριση των κοινοποιημένων οργανισμών στις εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης χώρες

Η νέα και η σφαιρική προσέγγιση ήταν, και συνεχίζουν να είναι, βασικές συνιστώσες για τη δημιουργία της ενιαίας αγοράς. Έχουν παράσχει επίσης ένα απαραίτητο στοιχείο για τη σύναψη συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης (ΣΑΑ) με διάφορες χώρες στους τομείς που καλύπτονται από τις οδηγίες της νέας προσέγγισης. Η ΕΕ συνεχίζει να λαμβάνει αιτήματα από εμπορικούς εταίρους μας σε όλο τον κόσμο για τη διαπραγμάτευση και άλλων ΣΑΑ. Ένα από τα προβλήματα των ΣΑΑ είναι η δυσκολία αξιολόγησης των πλεονεκτημάτων που προσφέρουν οι συμφωνίες αυτού του είδους σε σχέση με το κόστος τους, το οποίο είναι σημαντικό από την άποψη της διαπραγμάτευσης και της εφαρμογής. Οι προτεραιότητές μας στον τομέα των ΣΑΑ υπαγορεύθηκαν κυρίως από πολιτικά και εμπορικά συμφέροντα. Οι όροι υπό τους οποίους οι εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) οργανισμοί αξιολόγησης της πιστότητας μπορούν να λειτουργούν υπό τους ίδιους όρους όπως οι κοινοποιημένοι οργανισμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία των κρατών ΕΟΧ αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Μια εναλλακτική αντί των ΣΑΑ λύση θα μπορούσαν να είναι οι συμβατικές σχέσεις που έχουν ήδη συνάψει μερικοί κοινοποιημένοι οργανισμοί με οργανισμούς αξιολόγησης της πιστότητας που βρίσκονται σε χώρες εκτός της ΕΕ, με στόχο

τη μείωση των δαπανών δοκιμής και πιστοποίησης για τα προϊόντα. Επιπλέον, ένα πρόσφατο έγγραφο εργασίας του προσωπικού της Επιτροπής¹⁵ επισήμανε ορισμένα άλλα μέσα διευκόλυνσης του διεθνούς εμπορίου με την άρση των τεχνικών εμποδίων που παρακωλύουν το εμπόριο.

Η σύναψη ΠΕΣΑΠ¹⁶ με τις υποψήφιες χώρες είναι καλό παράδειγμα για τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να βρεθούν βιώσιμες λύσεις. Πρέπει να αναληφθούν περαιτέρω προσπάθειες από την Επιτροπή για να θεσπιστεί ένα δομημένο πλαίσιο που θα επιτρέπει στους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστότητας άλλων χωρών να εκτελούν καθήκοντα που αντιστοιχούν στις δραστηριότητες των κοινοποιημένων οργανισμών βάσει των οδηγιών νέας προσέγγισης. Ένα τέτοιο πλαίσιο πρέπει επίσης να προβλέπει τους όρους υπό τους οποίους θα μπορούσε να συζητηθεί με μια τρίτη χώρα μια αμοιβαία ρύθμιση.

Οι διαδικασίες δοκιμής και πιστοποίησης είναι στοιχεία που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας και της συνοχής του συστήματος. Οι πολυμερείς συμφωνίες (ΠΜΣ) για τη διαπίστευση, την πιστοποίηση, τα εργαστήρια δοκιμής και τους οργανισμούς επιθεώρησης μπορούν να θεωρηθούν ως άλλα στοιχεία που είναι δυνατόν να εφαρμοστούν. Οι όροι υπό τους οποίους λειτουργούν οι ΠΜΣ πρέπει να καθοριστούν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και τους στόχους τους οποίους επιδιώκει σήμερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2.2.8. Χωρισμός του ρυθμισμένου και του μη ρυθμισμένου τομέα

Ένα από τα σημαντικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα της νέας προσέγγισης, την εποχή του σχεδιασμού της, ήταν το γεγονός ότι οι δομές που χρησιμοποιούνται (δηλ. τυποποίηση, διαπίστευση, αξιολόγηση της πιστότητας κ.λπ.) για το μη ρυθμισμένο τομέα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και για σκοπούς ρύθμισης. Με την πάροδο των ετών, κυρίως λόγω της ανυπαρξίας νομικής βάσης για το μη ρυθμισμένο τομέα, σημειώθηκε απόκλιση από την αρχή αυτή, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί, σε μερικές περιπτώσεις, μια "διχοτόμηση" των δραστηριοτήτων των σχετικών οργανισμών, παρά το γεγονός ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς (οργανισμοί διαπίστευσης, οργανισμοί αξιολόγησης της πιστότητας) δραστηριοποιούνται τόσο στο ρυθμισμένο όσο και στο μη ρυθμισμένο τομέα στα αντίστοιχα πεδία τους.¹⁷

Η Επιτροπή θεωρεί ότι διακυβεύονται σημαντικά δημόσια συμφέροντα στον τομέα της μη ρυθμισμένης αξιολόγησης της πιστότητας, όπως, παραδείγματος χάριν, η διασφάλιση αισθήματος εμπιστοσύνης στους χρήστες των σχετικών υπηρεσιών στην ενιαία αγορά.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι, κατά την προετοιμασία των μελλοντικών δράσεων (νομοθετικής ή μη νομοθετικής φύσης) στον τομέα της αξιολόγησης της πιστότητας, δεν πρέπει να γίνεται καμία διάκριση μεταξύ των ρυθμισμένων και των μη ρυθμισμένων τομέων, λαμβάνοντας υπόψη την απαραίτητη ελευθερία που πρέπει να αφήνεται στους φορείς που δραστηριοποιούνται στους μη ρυθμισμένους τομείς.

¹⁵ Εφαρμογή της πολιτικής εξωτερικού εμπορίου στους τομείς των προτύπων και της αξιολόγησης της πιστότητας: μια εργαλειοθήκη μέσων, SEC(2001)1570 των 28.09.2001.

¹⁶ Πρωτόκολλο της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης και την αποδοχή των βιομηχανικών προϊόντων.

¹⁷ Βλέπε επίσης περαιτέρω στο κεφάλαιο 2.4.

2.2.9. Συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κοινοποιημένων οργανισμών

Μερικές οδηγίες νέας προσέγγισης επιβάλλουν στους κοινοποιημένους οργανισμούς την υποχρέωση να προβαίνουν σε συστηματική ανταλλαγή πληροφοριών για τις περιπτώσεις άρνησης έκδοσης πιστοποιητικών καθώς και για τις περιπτώσεις ανάκλησης πιστοποιητικών. Η διαδικασία αυτή θεωρείται ως ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για να αποτρέπονται οι κατασκευαστές να υποβάλλουν πάνω από μία φορά αίτηση για την έκδοση πιστοποιητικού για το ίδιο (μη συμμορφούμενο) προϊόν. Μερικές εθνικές αρχές έχουν συμπεριλάβει στις συμβάσεις που συνάπτουν με τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστότητας, όταν αυτοί εκφράσουν την επιθυμία να κοινοποιηθούν, διατάξεις που προβλέπουν τη συστηματική ανταλλαγή εμπειριών, πράγμα το οποίο είναι χρήσιμο όχι μόνο για τον εντοπισμό προβληματικών περιπτώσεων που απαιτούν ερμηνεία, αλλά και για την εξασφάλιση ομοιόμορφου επιπέδου εργασίας για τους κοινοποιημένους οργανισμούς της αντίστοιχης χώρας. Ωστόσο, η ανταλλαγή πληροφοριών, όπως περιγράφεται ανωτέρω, δεν εμποδίζει τους κατασκευαστές να υποβάλλουν αιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών για μη συμμορφούμενα προϊόντα σε κοινοποιημένους οργανισμούς άλλου κράτους μέλους, με διαφορετικό ενδεχομένως αποτέλεσμα.

Είναι σημαντικό να ανταλλάσσονται πληροφορίες για τις περιπτώσεις άρνησης έκδοσης καθώς και για τις περιπτώσεις ανάκλησης πιστοποιητικών, προκειμένου να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και να αποτρέπεται η επανειλημμένη υποβολή μη συμμορφούμενων προϊόντων για εξέταση ή πιστοποίηση. Οι πληροφορίες που διαβιβάζονται από τους κοινοποιημένους οργανισμούς στους συναδέλφους τους άλλων κοινοποιημένων οργανισμών πρέπει να αναφέρονται μόνο στο είδος του προϊόντος και στους λόγους της άρνησης ή της ανάκλησης, χωρίς, κατά συνέπεια, να καλύπτεται ολόκληρο το προϊόν, πράγμα που θα μπορούσε ενδεχομένως να οδηγήσει στην αποκάλυψη εμπιστευτικών πληροφοριών ή τεχνικών λεπτομερειών που καλύπτονται από το απόρρητο βάσει συμβατικών όρων μεταξύ του αιτούντος και του κοινοποιημένου οργανισμού. Πρέπει να ενθαρρύνονται οι δραστηριότητες των ομάδων κοινοποιημένων οργανισμών, με στόχο τη διασφάλιση ίσων όρων για όλους.

Η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει να εισαχθούν σε όλες τις οδηγίες νέας προσέγγισης διατάξεις για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κοινοποιημένων οργανισμών σχετικά με τα μη συμμορφούμενα προϊόντα που υποβάλλονται για δοκιμή ή πιστοποίηση και για την εκ μέρους τους υποστήριξη των μελλοντικών δραστηριοτήτων των ομάδων κοινοποιημένων οργανισμών, προκειμένου να προωθηθεί η ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ όλων των οργανισμών που κοινοποιούνται στο πλαίσιο της αντίστοιχης οδηγίας.

2.3. Διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας

Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων δείχνουν ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να αμφισβητηθεί η αποτελεσματικότητα των ενοτήτων¹⁸. Ωστόσο, οι κατασκευαστές αντιμετωπίζουν ενίοτε προβλήματα όσον αφορά την *αξιολόγηση των προϊόντων λόγω της περιορισμένης επιλογής των ενοτήτων που προβλέπονται στις οδηγίες, στις περιπτώσεις στις οποίες ένα προϊόν καλύπτεται από περισσότερες από μία οδηγίες*. Από τη μία πλευρά, όλες οι εφαρμοστέες οδηγίες ενδέχεται να μην προβλέπουν μια κοινή ενότητα, πράγμα που σημαίνει ότι οι κατασκευαστές είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν διαφορετικές ενότητες για διαφορετικές κατηγορίες κινδύνων. Από την άλλη πλευρά, ακόμη και όταν μπορεί να

¹⁸ Ενότητες αξιολόγησης της πιστότητας, όπως καθορίζονται στην απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 (93/465/ΕΟΚ).

χρησιμοποιηθεί η ίδια ενότητα για όλες τις εφαρμοστέες οδηγίες, δεν υπάρχει πάντα ένας ενιαίος κοινοποιημένος οργανισμός, που να έχει οριστεί στο πλαίσιο όλων των εφαρμοστέων οδηγιών. Κατά συνέπεια, οι κατασκευαστές πρέπει είτε να προσφύγουν σε περισσότερους του ενός κοινοποιημένους οργανισμούς για την αξιολόγηση της πιστότητας των προϊόντων τους είτε να συμφωνήσουν να αναθέσει ο κοινοποιημένος οργανισμός την εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών σε υπεργολήπτη. Δεδομένου ότι κάθε κοινοποιημένος οργανισμός πρέπει να περιορίζει τις αξιολογήσεις του στις απαιτήσεις των οδηγιών για τις οποίες έχει οριστεί, η παρέμβαση περισσότερων του ενός κοινοποιημένων οργανισμών αυξάνει αναπόφευκτα το κόστος.

Οι ενότητες *H*, *E* και *A* (δήλωση πιστότητας με χρήση συστημάτων ποιότητας) επιτρέπει στους κατασκευαστές να παράγουν και να διαθέτουν στην αγορά τα προϊόντα τους με λιγότερο συχνή παρέμβαση κοινοποιημένου οργανισμού, ο οποίος αξιολογεί το σύστημα διαχείρισης και τα σχετικά με τα προϊόντα ζητήματα που προβλέπονται από τις ενότητες. Τα συστήματα διασφάλισης της ποιότητας είναι προσανατολισμένα προς τα προϊόντα και παρέχουν την αναγκαία ευελιξία ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα διάφορα είδη κινδύνων που παρουσιάζει ένα προϊόν το οποίο καλύπτεται από περισσότερες της μιας οδηγίες. Κατά συνέπεια, θεωρείται ότι οι διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας που βασίζονται στην εφαρμογή ενός κατάλληλου συστήματος διασφάλισης της ποιότητας είναι δυνατόν να διευκολύνουν την πιστοποίηση αυτών των προϊόντων.

*Η Επιτροπή θα προτείνει την εισαγωγή των εννοιών *H*, *E* ή *A* στις υπάρχουσες και στις μελλοντικές οδηγίες νέας προσέγγισης, όπου αυτό θεωρείται κατάλληλο, και την περαιτέρω εξασφάλιση της σωστής εφαρμογής τους.*

Έχουν θιγεί επίσης ορισμένα πρακτικά προβλήματα σχετικά με τις έννοιες της διάθεσης στην αγορά και της ενάρξεως χρήσης, συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης για την πρόβλεψη εναρμονισμένων ορισμών για τον κατασκευαστή, τον αντιπρόσωπό του και τη διάθεση στην αγορά, ενώ επισημάνθηκαν και οι διαφορές μεταξύ των καταναλωτικών προϊόντων και των προϊόντων για επαγγελματική χρήση.

Η Επιτροπή θα εκπονήσει πρόταση, που θα ισχύει σε οριζόντια βάση και θα αποσαφηνίζει τους ορισμούς που πρέπει να εφαρμόζονται στις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας στο μέτρο του δυνατού.

2.4. Η σήμανση συμμόρφωσης CE

Η σήμανση CE, όντας μια ένδειξη ότι πληρούνται όλες οι απαιτήσεις της εκάστοτε εφαρμοστέας οδηγίας, απευθύνεται στις αρχές των κρατών μελών και προστατεύεται απ' αυτές. Το νομικό καθεστώς της σήμανσης CE ορίζεται από τις οδηγίες και δεν είναι εμπορικό σήμα ποιότητας, αλλά πρέπει να θεωρείται ως δήλωση του κατασκευαστή ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του ότι το προϊόν πληροί όλες τις εφαρμοστέες εναρμονισμένες διατάξεις. Αν και αυτή η διάκριση είναι σαφής στις αρχές, δεν είναι για το κοινό, το οποίο, αν και αναγνωρίζει ολοένα και περισσότερο το σήμα, ωστόσο παρερμηνεύει συχνά την έννοιά του. Έχει, ιδίως, την τάση να προσθέτει στην έννοια του εν λόγω σήματος ορισμένα στοιχεία που δεν ήταν ποτέ στην πρόθεση των οδηγιών.

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή πρέπει απαραίτητως να αποσαφηνίσουν την έννοια του σήματος CE και να προωθήσουν την ακριβή κατανόησή του από τους καταναλωτές. Στην επίτευξη του στόχου αυτού μπορεί να συμβάλει η διεξαγωγή μιας ενημερωτικής εκστρατείας. Η εκστρατεία αυτή πρέπει να επεκταθεί και πέρα από τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι ο σκοπός και η έννοια του σήματος CE δεν είναι ακόμη αρκετά ευρέως γνωστά στους

κατασκευαστές τρίτων χωρών οι οποίοι παράγουν προϊόντα που προορίζονται να διατεθούν στην εσωτερική αγορά.

Επιπροσθέτως, σε αρκετούς τομείς, τα προϊόντα φέρουν συχνά εθελοντικά σήματα επιπλέον της σήμανσης CE. Μερικά από τα σήματα αυτά υπήρχαν πολύ πριν εκδοθούν οι οδηγίες της νέας προσέγγισης, ενώ άλλα εμφανίστηκαν αργότερα ως απάντηση σε πιέσεις της αγοράς. Παρά το γεγονός ότι τα σήματα αυτά δεν είναι νομικώς υποχρεωτικά, ωστόσο διάφοροι οικονομικοί παράγοντες, όπως χονδρέμποροι, διανομείς, εγκαταστάτες ή ασφαλιστικές εταιρείες, στηρίζονται συχνά σ' αυτά.

Τα πρόσθετα εθελοντικά σήματα δεν έρχονται, αυτά καθαυτά, σε αντίφαση με τη σήμανση CE εφόσον δεν προκαλούν σύγχυση και δεν αλληλεπικαλύπτονται, ως προς σημασία ή το σκοπό τους, μ' αυτήν και προσφέρουν μια προστιθέμενη αξία σε εκείνους στους οποίους απευθύνονται (δηλ. καταναλωτές, χρήστες, δημόσιες αρχές κ.λπ.). Είναι καθήκον των κρατών μελών να εξασφαλίζουν ότι η ακεραιότητα του σήματος CE δεν παραβιάζεται και ότι προστατεύεται αναλόγως.

Προκειμένου να ενισχυθεί ο ρόλος της σήμανσης CE, η Επιτροπή σκοπεύει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την αποσαφήνιση και την προώθηση της έννοιας του σήματος CE, τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής και προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των κυρώσεων, και την αποσαφήνιση της σχέσης του με τα εθελοντικά σήματα προϊόντων.

Επιπλέον, η Επιτροπή προτείνει να συζητηθεί περαιτέρω ολόκληρο το ζήτημα της αδικαιολόγητης τοποθέτησης του σήματος CE και να προσδιοριστούν οι σημαντικότεροι παράγοντες. Η Επιτροπή σκοπεύει να προωθήσει μια ενημερωτική εκστρατεία σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη.

Βάσει της πείρας που θα αποκτηθεί, η Επιτροπή δεν αποκλείει τη δυνατότητα να προτείνει ένα σαφέστερο νομικό κείμενο προκειμένου να αποκλειστούν οι ασάφειες και να ενισχυθεί η θέση της σήμανσης CE.

2.5. Εφαρμογή και μέτρα εποπτείας

2.5.1. Μέτρα εφαρμογής

Για να εξασφαλιστεί η σωστή εφαρμογή των οδηγιών της νέας προσέγγισης, που θα παράσχει στους πολίτες το όφελος ενός υψηλού επιπέδου προστασίας και στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να λειτουργούν υπό ισότιμους όρους σε όλη την εσωτερική αγορά, είναι απαραίτητη η λήψη κατάλληλων μέτρων εφαρμογής, περιλαμβανομένης της εποπτείας της αγοράς. Εντούτοις, δεν υπάρχει καμία βεβαιότητα ότι τα επίπεδα εφαρμογής δεν ποικίλλουν σε όλη την Ένωση, πράγμα το οποίο υπονομεύει την αξιοπιστία της νέας προσέγγισης και θα μπορούσε να οδηγήσει *de facto* στον εκ νέου κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς.

Ο έλεγχος των προϊόντων που πρόκειται να διατεθούν¹⁹ ή που έχουν ήδη διατεθεί στην εθνική αγορά εμπίπτει στην ευθύνη των εθνικών αρχών εποπτείας της αγοράς. Αυτές οι αρχές είναι επίσης εκείνες που πρέπει να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα εάν διατεθούν στην αγορά προϊόντα που δεν πληρούν τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο την αντίστοιχη οδηγία νέας προσέγγισης.

¹⁹ Αυτό συμβαίνει όταν επιδεικνύονται προϊόντα σε εμπορικές εκθέσεις, εμπορικές επιδείξεις κ.λπ.

Οι διαφορετικές ανάγκες και οι γεωγραφικές ιδιαιτερότητες ή οι ιδιαιτερότητες της αγοράς στα επιμέρους κράτη μέλη έχουν οδηγήσει στην υιοθέτηση λύσεων που δεν εξασφαλίζουν πάντοτε το σαφή διαχωρισμό μεταξύ διορισουσών αρχών, οργανισμών διαπίστευσης, οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας και αρχών εποπτείας της αγοράς. Αυτές οι πιθανές πηγές σύγκρουσης συμφερόντων πρέπει να εξαλειφθούν.

Παρά το γεγονός ότι οι εμπειρίες διαφέρουν από οδηγία σε οδηγία, ωστόσο, το Αμοιβαίο Πρόγραμμα Κοινών Επισκέψεων (MJVP)²⁰ μεταξύ εθνικών εμπειρογνομόνων εποπτείας των αγορών κατέδειξε την ύπαρξη διαφορετικών προσεγγίσεων και διαφορετικών επιπέδων εποπτείας της αγοράς στα κράτη μέλη. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν υιοθετήσει μια «προληπτική» προσέγγιση ως προς το θέμα της εποπτείας της αγοράς, ενώ άλλα εφαρμόζουν μια στρατηγική εκ των υστέρων αντιμετώπισης των προβλημάτων. Η στρατηγική εκ των υστέρων αντιμετώπισης των προβλημάτων καλύπτει δραστηριότητες όπως διερεύνηση καταγγελιών, κοινοποιήσεις ρητρών διασφάλισης άλλων κρατών μελών και βασικούς τελωνειακούς ελέγχους. Η προληπτική προσέγγιση περιλαμβάνει στοχοθετημένες εκστρατείες, χρήση μέσων αξιολόγησης κινδύνων και συνεργασία με άλλες αρχές.

Το ζήτημα των περιορισμένων πόρων εμφανίζεται σε όλα τα κράτη μέλη για κάθε οδηγία. Σε μερικά κράτη μέλη, οι μεγάλοι δημοσιονομικοί περιορισμοί μειώνουν την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων εποπτείας της αγοράς. Ωστόσο, η αποτελεσματική εποπτεία της αγοράς είναι μέρος του συστήματος της νέας προσέγγισης και, επομένως, είναι απαραίτητο να εξασφαλιστούν πόροι, τόσο ανθρώπινοι όσο και οικονομικοί. Το πρόγραμμα MJVP προσδιόρισε διάφορα μέσα με τα οποία η εφαρμογή μπορεί να ενισχυθεί και να γίνει συνεπέστερη: εφαρμογή κοινής δέσμης ελάχιστων κριτηρίων για την εποπτεία, περιλαμβανομένης της διενέργειας ελέγχων για την ασφάλεια των προϊόντων στα εξωτερικά σύνορα· ενισχυμένη διοικητική συνεργασία· και αναθεώρηση της διαδικασίας περί ρητρών διασφάλισης για την κοινοποίηση εθνικών μέτρων που περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων που φέρουν τη σήμανση CE.

Στα παρακάτω υποκεφάλαια διατυπώνονται προτάσεις για τη λήψη πρόσθετων μέτρων με στόχο την επίτευξη των στόχων αυτών.

2.5.2. Ένα κοινό επίπεδο εποπτείας της αγοράς σε όλη την Ένωση

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτύχουν ένα κοινό επίπεδο εποπτείας της αγοράς με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- οι υποδομές και οι ανθρώπινοι και οικονομικοί πόροι πρέπει να είναι επαρκείς για να εξασφαλίσουν ότι όλα τα προϊόντα που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής μιας οδηγίας υπόκεινται στην εποπτεία και ότι είναι δυνατή η διενέργεια ενός φάσματος ελέγχων, ανάλογα με την κάθε ομάδα προϊόντων. Σε μερικές περιπτώσεις, όταν, παραδείγματος χάριν, το μέγεθος της αγοράς δεν επιτρέπει τη λειτουργία βιώσιμων συστημάτων εποπτείας ή δεν υπάρχει διαθέσιμη εμπειρογνωμοσύνη, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να συνδυάσουν τις προσπάθειές τους μέσω σχετικών συμφωνιών συνεργασίας.

²⁰ Το MJVP ήταν μια χρηματοδοτούμενη από την Επιτροπή πρωτοβουλία που κάλυπτε πέντε τομείς: παιχνίδια, ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα, εξοπλισμός χαμηλής τάσης, μηχανήματα και μέσα ατομικής προστασίας. Εμπειρογνώμονες από τις εθνικές αρχές εφαρμογής όλων των κρατών μελών συν τη Νορβηγία επισκέφτηκαν τους ομολόγους τους άλλων χωρών και υπέβαλαν εκθέσεις σχετικά με το περιεχόμενο και τα συμπεράσματα των επισκέψεών τους.

- πρέπει να γίνεται ανάλυση δεδομένων που αφορούν ατυχήματα, με στόχο την κατάρτιση ενός στρατηγικού προγράμματος εποπτείας της αγοράς· όταν αυτό είναι χρήσιμο, η εν λόγω ανάλυση πρέπει να γίνεται σε συνεργασία με άλλα κράτη μέλη.
- λαμβάνοντας υπόψη τις πολιτιστικές ή πρακτικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών, οι κυρώσεις ή οι ποινές που επιβάλλονται στα μη συμμορφούμενα προϊόντα πρέπει να είναι όχι μόνο ανάλογες προς το βαθμό μη συμμόρφωσης που εντοπίστηκε, αλλά και επαρκώς αποτελεσματικές ώστε να έχουν σαφές αποτρεπτικό αποτέλεσμα. Η διαφάνεια όσον αφορά τις εκστρατείες εποπτείας και τα μέτρα εφαρμογής θα βοηθήσει τόσο στο να βεβαιώσει τους τελικούς χρήστες ότι αναλαμβάνεται όντως αποτελεσματική δράση όσο και στο να δείξει στη βιομηχανία ότι τα προϊόντα υπόκεινται σε ελέγχους μετά την διάθεσή τους στην αγορά.
- τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν την αποτελεσματική επικοινωνία και τον αποτελεσματικό συντονισμό σε εθνικό επίπεδο μεταξύ των αρχών εποπτείας της αγοράς και των άλλων φορέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ασφάλειας των προϊόντων, όπως οι αρχές επαγγελματικής υγείας και ασφάλειας και οι τελωνειακές αρχές. Παραδείγματος χάριν, ένα ουσιώδες στοιχείο για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής είναι η συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών υπαλλήλων και των αρχών εποπτείας της αγοράς. Οι έλεγχοι για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες με τους κανόνες που ισχύουν για την ασφάλεια των προϊόντων²¹ είναι μια κοινή βάση για την εν λόγω συνεργασία και τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν τη σωστή εφαρμογή των κανονισμών.
- τα μέτρα ανάλυσης και διαχείρισης κινδύνων που προβλέπονται από τις αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να συνδυάζονται με ενέργειες που αναλαμβάνονται από τις τελωνειακές αρχές.
- ίσως χρειαστεί να καταβληθούν πρόσθετες προσπάθειες εφαρμογής προκειμένου να διασφαλιστεί ότι υπάρχουν τόσο οι πόροι όσο και οι μηχανισμοί επικοινωνίας που θα επιτρέψουν στους τελωνειακούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους που είναι αρμόδιοι για την ασφάλεια των προϊόντων να αναπτύξουν συνεργασία, όπως προβλέπει ο κανονισμός. Στα πλαίσια του προγράμματος «Τελωνεία 2002», η Επιτροπή υποστηρίζει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για την παροχή πρακτικής καθοδήγησης στις τελωνειακές αρχές όσον αφορά την εξέταση πτυχών ασφαλείας των εισαγομένων προϊόντων.
- οι εθνικές αρχές καλούνται να συμμετέχουν πλήρως στους μηχανισμούς διοικητικής συνεργασίας με τους ομολόγους τους φορείς άλλων κρατών μελών, πράγμα που συνεπάγεται, ειδικότερα, την ανταλλαγή πληροφοριών για τα (ενδεχομένως) μη συμμορφούμενα προϊόντα, για τα αποτελέσματα των δοκιμών, για τις δράσεις εφαρμογής που αναλαμβάνονται, για τις προτεραιότητες στον τομέα του ελέγχου και για τις σχετικές εκστρατείες.

Η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ένα κοινό επίπεδο εποπτείας της αγοράς και να υποστηρίξουν σαφείς δράσεις για την επίτευξη αυτού του στόχου. Ο καθορισμός βασικών κανόνων με τους οποίους θα είναι υποχρεωμένα να συμμορφώνονται τα κράτη μέλη (π.χ.

²¹ Οι έλεγχοι για τη συμμόρφωση με τους κανόνες τους σχετικούς με την ασφάλεια προϊόντων για τα προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες προβλέπονται στον κανονισμό 339/93/ΕΚ.

κυρώσεις, διατάξεις ανταλλαγής πληροφοριών) απαιτεί αναθεώρηση του νομικού πλαισίου είτε μέσω μιας κοινής βασικής οδηγίας είτε με την ενσωμάτωση αυτών των κανόνων στις επιμέρους οδηγίες.

Οι εκστρατείες πληροφόρησης και τα δημοσιοποιούμενα μέτρα απόσυρσης προϊόντων θα βοηθήσουν τις αρχές εποπτείας της αγοράς να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα της δραστηριότητάς τους.

Η λήψη αποτρεπτικών μέτρων, όπως η επιβολή αυστηρών κυρώσεων στα άτομα ή τις επιχειρήσεις που κάνουν επανειλημμένως κακή χρήση των ελευθεριών που προσφέρει το σύστημα της νέας προσέγγισης, η λήψη αποφάσεων για απόσυρση προϊόντων ή η πραγματοποίηση εκστρατειών πληροφόρησης, είναι μέσα που μπορούν να συμβάλουν στη μείωση του αριθμού των ελαττωματικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά.

2.5.3. Ενισχυμένη διοικητική συνεργασία

Η εποπτεία της αγοράς πρέπει να συνοδεύεται από αποτελεσματική διασυνοριακή διοικητική συνεργασία. Δύο ψηφίσματα του Συμβουλίου²² υπογραμμίζουν με σαφήνεια τη σημασία που έχει η συνεργασία αυτή για την προώθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής της νομοθεσίας της σχετικής με την εσωτερική αγορά και καλούν τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να εντείνουν τις προσπάθειές τους στον τομέα αυτό. Μπορούν να επισημανθούν αρκετά μέτρα για την ενίσχυση της υπάρχουσας διοικητικής συνεργασίας σε θέματα εφαρμογής:

- οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έχουν υποχρέωση –η οποία απορρέει από το άρθρο 10 της Συνθήκης και εξειδικεύεται σε μερικές οδηγίες– να αλληλοβοηθούνται κατά την άσκηση δραστηριοτήτων εποπτείας της αγοράς, ιδίως μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν την εξέταση των προϊόντων και τα πορίσματά της. Οι αρχές εφαρμογής επωφελούνται συχνά από δραστηριότητες διασυνοριακής αρωγής στην προσπάθειά τους να εντοπίσουν την πορεία ενός μη συμμορφούμενου προϊόντος και να φθάσουν έως τον κοινοποιημένο οργανισμό που το πιστοποίησε, τον κατασκευαστή ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του. Αυτή η αμοιβαία αρωγή πρέπει να αναπτυχθεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ή μόνο μεταξύ των αρχών που εμπλέκονται στο συγκεκριμένο θέμα.
- ένα φόρουμ στα πλαίσια του οποίου αναπτύσσεται συνεργασία είναι οι Ομάδες Διοικητικής Συνεργασίας των αρμόδιων για θέματα εποπτείας της αγοράς εμπειρογνομόνων των κρατών μελών, ομάδες οι οποίες σήμερα συνεδριάζουν σε άτυπη βάση και μόνο στα πλαίσια ορισμένων οδηγιών²³. Πρέπει να καθοριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια το καθεστώς, οι στόχοι και η νομική βάση των Ομάδων Διοικητικής Συνεργασίας, προκειμένου να δοθεί στις ομάδες αυτές ένα ισχυρότερο λειτουργικό πλαίσιο.
- οι πληροφορίες για τα μη συμμορφούμενα προϊόντα, και ιδίως για όσα αποτελούν αντικείμενο συχνών καταγγελιών, πρέπει να διαβιβάζονται από την κάθε εθνική

²² Ψήφισμα του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1994 σχετικά με την ανάπτυξη της διοικητικής συνεργασίας για την εφαρμογή και την επιβολή της κοινοτικής νομοθεσίας στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς (Επίσημη Εφημερίδα C 179, 1 Ιουλίου 1994)· ψήφισμα του Συμβουλίου της 8ης Ιουλίου 1996 για τη συνεργασία μεταξύ διοικήσεων για την εφαρμογή της νομοθεσίας της σχετικής με την εσωτερική αγορά (Επίσημη Εφημερίδα C 224, 1 Αυγούστου 1996).

²³ Οδηγία 73/23/ΕΟΚ για τον ηλεκτρικό εξοπλισμό χαμηλής τάσης· 89/336/ΕΟΚ για την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα· 98/37/ΕΚ για τις μηχανές· 89/686/ΕΟΚ για τα μέσα ατομικής προστασίας· 94/25/ΕΚ για τα σκάφη αναψυχής· 95/16/ΕΚ για τους ανελκυστήρες· 99/5/ΕΚ για το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό· 88/378/ΕΟΚ για τα παιχνίδια.

αρχή σε όλες τις άλλες εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς με ταχύτητα μεγαλύτερη από την ταχύτητα με την οποία μπορούν να κινηθούν τα προϊόντα από τη μία εθνική αγορά στην άλλη. Αυτό είναι ο στόχος τον οποίο πρέπει να επιτύχουν οι αρχές στα πλαίσια της συνεργασίας τους, για να θεωρηθεί αποτελεσματική η εποπτεία της αγοράς. Η αποτελεσματική χρήση του προγράμματος ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ διοικήσεων (IDA) θα μπορούσε να συμβάλει στην επίτευξη αυτού του στόχου. Χρειάζεται, ωστόσο, μια σαφής νομική βάση.

- η αμοιβαία αρωγή είναι ιδιαίτερα σημαντική για την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών. Η προστασία του επαγγελματικού απορρήτου και οι διαφορετικές νομικές διατάξεις σχετικά με το νομικό καθεστώς των πληροφοριών που πρέπει να θεωρούνται δημόσιες δεν πρέπει να εμποδίζουν την κοινοποίηση και την από κοινού αξιοποίηση των σχετικών πληροφοριών με άλλες εποπτικές αρχές, διότι οι πληροφορίες αυτού του είδους μπορεί να έχουν ουσιώδη σημασία για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας.
- οι πληροφορίες που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα πρέπει να είναι διαθέσιμες στο κοινό· το ζήτημα αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά την αναγνώριση του προϊόντος, τη φύση του κινδύνου και τα λαμβανόμενα μέτρα. Πρέπει να εξεταστούν διεξοδικά οι λεπτομερείς όροι της διαδικασίας ανταλλαγής πληροφοριών προκειμένου να αποφευχθεί τυχόν αλληλεπικάλυψη συστημάτων και προσπάθειών. Οι πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται και στους άλλους φορείς μόνο όταν είναι σαφές ότι προσφέρουν προστιθέμενη αξία στις δραστηριότητες εποπτείας.
- η Επιτροπή ενθαρρύνει τη διεξαγωγή διασυνοριακών εκστρατειών ελέγχου και έχει παράσχει επιδοτήσεις για μερικά σαφώς καθορισμένα σχέδια στα πλαίσια των οποίων αναπτύσσεται πρακτική συνεργασία σε θέματα εποπτείας της αγοράς. Αυτά τα σχέδια προώθησαν την ανάπτυξη επαφών και υποστήριξαν τα κράτη μέλη για να διαδώσουν βέλτιστες πρακτικές σε μεσοπρόθεσμο επίπεδο. Η συνεργασία αυτού του είδους, υποστηριζόμενη με τα μέσα της ηλεκτρονικής διοίκησης, πρέπει να αποτελέσει μόνιμο στοιχείο της συνεργασίας.
- οι ευρωπαϊκές διοικήσεις χρησιμοποιούν σήμερα με μεγάλη επιτυχία το πρόγραμμα ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ διοικήσεων (IDA) σε ποικίλους τομείς, όπως η απασχόληση, η υγεία, η γεωργία, η αλιεία, οι στατιστικές και ο ανταγωνισμός. Η διαθεσμική επικοινωνία θα είναι επίσης επωφελής και στον τομέα της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των αρχών των κρατών μελών που ασχολούνται με τις οδηγίες της νέας προσέγγισης, αξιοποιώντας τα πλεονεκτήματα που προσφέρουν οι νέες τεχνολογικές ευκαιρίες.

Η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει να εισαχθεί στις οδηγίες νέας προσέγγισης που δεν έχουν ακόμη σχετική πρόβλεψη μια νομική βάση για τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, πέρα από τη συνέχιση της πρακτικής και οικονομικής υποστήριξης.

Καθώς οι ανάγκες της αγοράς δεν απαιτούν πάντοτε την ύπαρξη οργανισμών που να κοινοποιούνται για όλες τις οδηγίες στα διάφορα κράτη μέλη, και δεδομένου ότι η αγορά παροχής ενός ορισμένου είδους υπηρεσίας πιστοποίησης είναι πάρα πολύ μικρή, συχνά η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών έχει αποδειχθεί εφαρμόσιμη και λειτουργική λύση. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τις αρχές των κρατών μελών να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες σχετικά με την αμοιβαία παροχή βοήθειας και την από κοινού αξιοποίηση της διαθέσιμης υποδομής (συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών γνώσεων, των εγκαταστάσεων πραγματοποίησης δοκιμών και των ευκαιριών κατάρτισης για το σχετικό προσωπικό) για τις

δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς. Τα οφέλη που προκύπτουν από συμφωνίες αυτού του είδους έγιναν εμφανή κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για τη σύναψη ΠΕΣΑΠ με τις υποψήφιες χώρες.

Για να αποφευχθεί η ύπαρξη τομέων δραστηριότητας που δεν καλύπτονται από τις αρχές εποπτείας της αγοράς, η Επιτροπή ενθαρρύνει τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών για την αμοιβαία αρωγή μεταξύ των κρατών μελών.

2.5.4. Η ρήτρα διασφάλισης στις οδηγίες νέας προσέγγισης

Τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να λαμβάνουν περιοριστικά μέτρα κατά των προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής μιας οδηγίας νέας προσέγγισης και τα οποία διαπιστώνεται ότι δεν είναι ασφαλή. Τα μέτρα μπορούν να ληφθούν σε διάφορα στάδια: πριν από τη διάθεση του προϊόντος στην αγορά, μετά τη διάθεσή του στην αγορά, πριν αρχίσει να χρησιμοποιείται και ακόμη και μετά την έναρξη της χρήσης του. Το απλό γεγονός ότι ένα προϊόν πρέπει να φέρει, αλλά δεν φέρει, το σήμα CE είναι ένα κριτήριο που επιτρέπει σε μια αρχή εποπτείας της αγοράς να αποφανθεί ότι το προϊόν δεν συμμορφώνεται. Πρέπει να καταδεικνύονται οι πραγματικοί κίνδυνοι σε συστηματική βάση – επομένως, η αρχή πρέπει να διαθέτει τις δεξιότητες, τον εξοπλισμό και τις διαδικασίες που απαιτούνται για να καταδείξει τη συστηματική μη συμμόρφωση. Πρόκειται για δαπανηρή και, ενίοτε, επαχθή απαίτηση, που απαιτεί ειδικευμένο προσωπικό. Ωστόσο, η λήψη τέτοιων μέτρων είναι επιβεβλημένη, διότι είναι νομική υποχρέωση των κρατών μελών να προστατεύουν τον πληθυσμό τους από τα επικίνδυνα προϊόντα.

Ενέργειες όπως οι περιορισμοί, οι απαγορεύσεις ή η απόσυρση προϊόντων πρέπει να κοινοποιούνται αμέσως από το κράτος μέλος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, διότι παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία. Η διαδικασία των ρητρών διασφάλισης που προβλέπεται στις οδηγίες της νέας προσέγγισης επιτρέπει στην Επιτροπή να ελέγχει την αιτιολόγηση των εθνικών μέτρων τα οποία περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων που φέρουν το σήμα CE. Ωστόσο, η ισχύουσα διαδικασία είναι χρονοβόρα και η εφαρμογή της στην πράξη δυσχερής. Οι χρονοβόρες διαδικασίες δημιουργούν επίσης προβλήματα στη βιομηχανία (και ιδίως στις ΜΜΕ) δεδομένου ότι συνεπάγονται μεγάλες περιόδους αβεβαιότητας δικαίου.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αντιμετωπίζει δυσκολίες για τη διαχείριση της διαδικασίας της ρήτρας διασφάλισης με τη μορφή έχει σήμερα στις περισσότερες οδηγίες νέας προσέγγισης. Στην Επιτροπή έχει ανατεθεί το καθήκον να διεκπεραιώνει εξαιρετικά περίπλοκες, τεχνικές υποθέσεις, βάσει αποφάσεων που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο από ειδικευμένες τεχνικές αρχές ή υπηρεσίες και (σε ορισμένες περιπτώσεις) να εκτελεί ανάλυση κινδύνων. Λόγω της τεχνικής φύσης των υποθέσεων αυτών απαιτείται ειδικευμένο τεχνικό προσωπικό, το οποίο σπάνια διαθέτει η διοίκηση. Η εξασφάλιση ειδικευμένης εμπειρογνωμοσύνης καθιστά τις διαδικασίες πιο χρονοβόρες και περιορίζει την αποτελεσματικότητά τους από την άποψη της ελεύθερης κυκλοφορίας.

Στην περίπτωση της οδηγίας περί χαμηλής τάσεως, η διαδικασία που εφαρμόζεται σήμερα είναι απλούστερη και ταχύτερη και εστιάζεται στους πιο προβληματικούς τομείς. Ένα άλλο πλεονέκτημα είναι ότι η Επιτροπή, στην περίπτωση της οδηγίας περί χαμηλής τάσεως, μπορεί να χρησιμοποιήσει τεχνική εμπειρογνωμοσύνη που διατίθεται σε επίπεδο κρατών μελών. Επομένως, ενώ διατηρείται η έννοια της ρήτρας διασφάλισης σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 10 της Συνθήκης, υπάρχει η δυνατότητα να απλουστευθεί η διαδικασία της ρήτρας διασφάλισης στις οδηγίες νέας προσέγγισης και να γίνει πιο αποτελεσματική από την άποψη της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Η Επιτροπή θα προτείνει την τροποποίηση της διαδικασίας ρητρών διασφάλισης στις οδηγίες νέας προσέγγισης, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί μια πιο ομοιόμορφη προσέγγιση σε όλες τις οδηγίες νέας προσέγγισης, να απλουστευτεί και να συντομευτεί η διαδικασία και να γίνει περισσότερο αποτελεσματική ώστε να διασφαλιστεί η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για την εν λόγω πρόταση θα απαιτηθεί αναθεώρηση του νομικού πλαισίου.

Θα μπορούσε να εξεταστεί η συμμετοχή των κρατών μελών που δεν έχουν άμεση σχέση με το κοινοποιούμενο εθνικό μέτρο στην ανάλυση των τεχνικών φακέλων που αιτιολογούν τη ρήτρα διασφάλισης. Με τον τρόπο αυτό, θα δινόταν η δυνατότητα στις αρχές να διαβιβάζουν σχετικά πληροφοριακά στοιχεία από ελέγχους και δοκιμές που πραγματοποιήθηκαν στο παρελθόν. Επιπροσθέτως, είναι απαραίτητο να υπάρχει βεβαιότητα ότι τα άλλα κράτη μέλη θα αναλάβουν τις ενδεδειγμένες δράσεις στις εθνικές αγορές τους όταν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι μια κοινοποιηθείσα δράση είναι δικαιολογημένη. Μόνο με τον τρόπο αυτό είναι δυνατή η ομοιόμορφη εφαρμογή της νομοθεσίας σε όλη την ΕΕ.

Οι κοινοποιήσεις ή, σε μερικές περιπτώσεις, η ανταλλαγή πληροφοριών πριν απ' αυτές, πρέπει να γίνονται στο πλαίσιο μιας συστηματικής εμπιστευτικής ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τα δυνητικώς επικίνδυνα προϊόντα μέσω ενός ηλεκτρονικού συστήματος. Το σύστημα αυτό πρέπει να καθιστά δυνατή τη λειτουργία ενός σφαιρικού μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής τα οποία λαμβάνονται ή προγραμματίζονται από τις εθνικές αρχές. Οι πληροφορίες αυτού του είδους πρέπει να είναι διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, αλλά όχι στο κοινό. Εάν κάποια από τις προαναφερθείσες αρχές το θεωρήσει ενδεδειγμένο, μπορεί να αποκαλύψει τις εμπιστευτικές πληροφορίες και στο κοινό, π.χ. για ενέργειες απόσυρσης προϊόντων, βάσει των εθνικών νομικών διατάξεων.

2.5.5. Σχέση με την οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΟΓΑΠ)

Η πρόσφατη αναθεώρηση της οδηγίας για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΟΓΑΠ)²⁴ έχει σημαντικές συνέπειες για τα καταναλωτικά προϊόντα που καλύπτονται από νομοθετικές πράξεις της νέας προσέγγισης. Η ΟΓΑΠ λειτουργεί ως ένα δίκτυο ασφαλείας, πράγμα που σημαίνει ότι οι περί ασφαλείας απαιτήσεις της εφαρμόζονται στα καταναλωτικά προϊόντα για τα οποία άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις δεν περιέχουν διατάξεις περί ασφαλείας και κινδύνων. Εφόσον οι οδηγίες της νέας προσέγγισης ρυθμίζουν όλες τις πτυχές της ασφαλείας και όλες τις κατηγορίες κινδύνων για τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους, οι περί ασφαλείας απαιτήσεις της οδηγίας για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων δεν εφαρμόζονται στα εν λόγω προϊόντα.

Ωστόσο, οι οδηγίες της νέας προσέγγισης δεν περιλαμβάνουν λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τα μέσα εφαρμογής. Κατά συνέπεια, οι σχετικές περί εφαρμογής διατάξεις της αναθεωρημένης οδηγίας για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων εφαρμόζονται στα καταναλωτικά προϊόντα που καλύπτονται από νομοθετικές πράξεις της νέας προσέγγισης. Οι διατάξεις αυτές περιλαμβάνουν, παραδείγματος χάριν: την απαίτηση να καθορίζουν τα κράτη μέλη την οργάνωση και τα καθήκοντα των εποπτικών αρχών τους· τη διαδικασία RAPEX· και την υποχρέωση των κατασκευαστών να διατάσσουν την απόσυρση των επικίνδυνων προϊόντων. Η κατάσταση αυτή σημαίνει ότι τα βιομηχανικά και καταναλωτικά προϊόντα που καλύπτονται από την ίδια οδηγία νέας προσέγγισης μπορεί στην πράξη να υπόκεινται σε διαφορετικές διατάξεις περί εποπτείας της αγοράς.

²⁴ 2001/95/EK, ΕΕ L 11, 15.01.2002.

Η διαδικασία RAPEX απαιτεί κοινοποίηση των μέτρων που λαμβάνονται κατά προϊόντος ή παρτίδας προϊόντων που παρουσιάζουν σοβαρό και άμεσο κίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών. Εφαρμόζεται στα καταναλωτικά προϊόντα που καλύπτονται από οδηγίες της νέας προσέγγισης, όπως τα παιχνίδια και ο ηλεκτρικός εξοπλισμός χαμηλής τάσης, για τα οποία οι οδηγίες δεν προβλέπουν ισοδύναμη διαδικασία. Η διαδικασία RAPEX είναι εντελώς διαφορετική από τη διαδικασία της ρήτρας διασφάλισης και δεν απαλλάσσει ένα κράτος μέλος από την εφαρμογή της διαδικασίας της ρήτρας διασφάλισης, εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χρήση της.

Η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει την εισαγωγή στις οδηγίες νέας προσέγγισης διατάξεων για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα βιομηχανικά προϊόντα που παρουσιάζουν σοβαρό και άμεσο κίνδυνο για τους χρήστες. Σ' αυτή τη διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών θα συμμετέχουν οι αρχές όλων των κρατών μελών και οι υπηρεσίες της Επιτροπής.

2.6. ΣΥΝΕΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ

2.6.1. Αναθεώρηση του νομικού πλαισίου

Έχουν επισημανθεί ορισμένες αδυναμίες, ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης των οποίων είναι η αναθεώρηση του νομικού πλαισίου. Η ανάγκη για συνεκτικότερη προσέγγιση όσον αφορά την αξιολόγηση, τον ορισμό και την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών, η αναθεώρηση της διαδικασίας περί ρήτρας διασφάλισης και η ανάγκη ενίσχυσης των μέτρων εφαρμογής, περιλαμβανομένης της εποπτείας της αγοράς, είναι θεμελιώδη ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Για την επίτευξη των στόχων αυτών υπάρχουν ορισμένες εναλλακτικές επιλογές. Μια δυνατότητα είναι η ένταξη των ενδεδειγμένων απαιτήσεων σε όλες τις τομεακές οδηγίες. Αυτή ακριβώς ήταν η προσέγγιση η οποία ακολουθήθηκε κατά τη θέσπιση των διατάξεων περί σήμανσης CE μέσω της οδηγίας 93/68/ΕΟΚ. Η λύση αυτή θα έδινε τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες κάθε τομέα. Ωστόσο, πρόκειται για χρονοβόρα διαδικασία και δεν επιτρέπει την εξέταση των προβλημάτων με οριζόντιο τρόπο.

Δεδομένου ότι τα προϊόντα ενδέχεται να διέπονται από περισσότερες της μιας οδηγίες της νέας προσέγγισης, εφόσον οι διαφορετικοί κίνδυνοι μπορούν να αντιμετωπίζονται βάσει διαφορετικών οδηγιών, η σύγχρονη εφαρμογή περισσότερων της μιας οδηγιών μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα:

- στις διάφορες τομεακές οδηγίες της νέας προσέγγισης υπάρχουν ορισμένες αθέλητες διαφορές. Παραδείγματος χάριν, όσον αφορά τους κοινοποιημένους οργανισμούς, η σχέση μεταξύ των ελάχιστων απαιτήσεων που αναφέρονται στο σχετικό παράρτημα των οδηγιών και των εναρμονισμένων προτύπων διατυπώνεται διαφορετικά σε κάθε οδηγία. Ενίοτε οι διαφορές είναι λεπτές, μπορεί όμως να έχουν σημαντικές νομικές ή πρακτικές συνέπειες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι συνέπειες δεν γίνονται πλήρως αντιληπτές από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Η κατάσταση αυτή μπορεί να μειώσει την ασφάλεια δικαίου·
- τα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής περισσότερων της μιας οδηγιών μπορεί να δημιουργήσουν σύγχυση σχετικά με την έννοια, τη λειτουργία και τις διαδικασίες (συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας), αν τα στοιχεία αυτά είναι διαφορετικά στις σχετικές οδηγίες·
- η αρχική πρόθεση της νέας προσέγγισης ήταν να διαμορφώσει ένα κοινό δόγμα σχετικά με τις βασικές έννοιες που θα χρησιμοποιούνταν σε όλες τις οδηγίες.

Ωστόσο, στην πράξη, εισήχθησαν σε μερικές οδηγίες ειδικοί ορισμοί, ενώ δημιουργήθηκαν στις οδηγίες νέας προσέγγισης ακόμη και νέα είδη ενοτήτων που υπερακοντίζουν τη διάθεση στην αγορά, προβλέποντας έτσι ειδικές διατάξεις για τα προϊόντα με τα οποία ασχολούνται. Αυτό είναι δυνατόν να δημιουργήσει προβλήματα αν οι ορισμοί αυτοί δεν συνάδουν με τους ορισμούς ή τις κρατούσες ερμηνείες άλλων οδηγιών που εφαρμόζονται για το ίδιο προϊόν.

- σε ορισμένους τομείς έχουν εξευρεθεί λύσεις οι οποίες θα μπορούσαν να είναι εξίσου χρήσιμες και σε άλλους. Παραδείγματος χάριν, το άρθρο 17 της οδηγίας 97/23/ΕΚ σχετικά με τον εξοπλισμό υπό πίεση παρέχει μια νομική βάση για τη διοικητική συνεργασία, βάση η οποία λείπει από τις άλλες οδηγίες. Ωστόσο, η ανάγκη για ανάπτυξη αποτελεσματικής διοικητικής συνεργασίας είναι κοινή σε όλες τις οδηγίες. Κατά συνέπεια, θα ήταν χρήσιμο να δημιουργηθεί μια ενιαία νομική βάση που να ισχύει για όλους τους τομείς.

Ως αποτελεσματικότερη λύση, η οποία θα εξασφαλίσει συνοχή, θεωρείται η σύσταση μιας ομάδας εργασίας από την Επιτροπή, η οποία (ομάδα) θα αναλάβει να αναπτύξει τη διατύπωση "τυποποιημένων άρθρων" που θα αφορούν τα κοινά σε όλες τις οδηγίες νέας προσέγγισης στοιχεία, καθώς επίσης και κάθε άλλη συμπληρωματική διάταξη που θα διευκρινίζει τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά την εφαρμογή των αναθεωρημένων οδηγιών. Η προσέγγιση αυτή θα καθιστούσε δυνατή την προετοιμασία της "ενιαίας" λύσης μιας κοινής βασικής οδηγίας, ως απλού μέσου για τη μείωση της νομοθετικής εργασίας σε μακροπρόθεσμο επίπεδο.

Η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας θα απέτρεπε την εμφάνιση πολλών από τα προαναφερόμενα προβλήματα και θα απλούστευε τη νομοθετική διαδικασία, δεδομένου ότι κάθε τομεακή οδηγία θα περιελάμβανε μόνο τις ειδικές για το συγκεκριμένο τομέα διατάξεις, και κυρίως τον ορισμό των βασικών απαιτήσεων και τις κατάλληλες ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας. Ωστόσο, το ζήτημα πρέπει να διερευνηθεί προσεκτικά, διότι:

- η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας συνεπάγεται την αναθεώρηση όλων των οδηγιών της νέας προσέγγισης. Η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας δικαιολογείται μόνο εάν η εν λόγω οδηγία θεσπίσει συγχρόνως νέες βασικές απαιτήσεις, πράγμα το οποίο θα απαιτούσε την υιοθέτηση τουλάχιστον μερικών από τις προτάσεις που παρουσιάζονται στην παρούσα ανακοίνωση.
- η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας δεν θα λύσει όλα τα προβλήματα. Παραδείγματος χάριν, στην περίπτωση των εφαρμοστέων διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας, όταν ισχύουν για ένα προϊόν περισσότερες από μία οδηγίες ή όταν πρέπει να ληφθούν υπόψη ειδικές κατά προϊόν προσεγγίσεις κατά την εξέταση ζητημάτων όπως η δυνατότητα βλαπτικής επίδρασης, οι όροι κατασκευής ή τα μέτρα εποπτείας, θα πρέπει, κατά τη διαμόρφωση των λύσεων, να πραγματοποιούνται στενές διαβουλεύσεις με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και με τις υπηρεσίες της Επιτροπής και να αναπτύσσεται συνεργασία. Μερικά από αυτά τα ζητήματα θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν άμεσα, κατά την αναθεώρηση των αντίστοιχων οδηγιών.

Η Επιτροπή προτείνει να αρχίσουν να εξετάζονται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που παρουσιάζουν η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας και η ενσωμάτωση τυποποιημένων άρθρων για τα οριζόντια ζητήματα στις οδηγίες νέας προσέγγισης, προκειμένου να εξευρεθεί η καλύτερη λύση και να προσδιοριστεί το μέγιστο εύρος τέτοιων οριζόντιων ζητημάτων που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας θα

είναι η καλύτερη λύση λόγω της μείωσης της νομοθετικής εργασίας στις μελλοντικές οδηγίες και του ομοιογενέστερου χειρισμού των ίδιων ή παρόμοιων ζητημάτων στις οδηγίες νέας προσέγγισης.

2.6.2. Ανάθεση δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς συνεργάτες (outsourcing) προς υποστήριξη της εφαρμογής

Η εφαρμογή των οδηγιών της νέας προσέγγισης συνεπάγεται σημαντικό διοικητικό φόρτο όχι μόνο για τα κράτη μέλη αλλά και για την Επιτροπή, ιδίως όσον αφορά την τεχνική ανάλυση που έχει σχέση με την εφαρμογή των ρητρών διασφάλισης. Το παράρτημα ΙΙΙ παρουσιάζει ορισμένα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των κοινοποιήσεων που έχουν ληφθεί. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει μια αυξητική τάση, η οποία μπορεί να αποδοθεί εν μέρει στην περισσότερο δραστήρια πολιτική εφαρμογής την οποία ακολουθούν οι εθνικές αρχές σχετικά με ορισμένες οδηγίες. Ωστόσο, η πείρα δείχνει ότι πολλά μέτρα εξακολουθούν να μην κοινοποιούνται. Η Επιτροπή αναμένει ότι ο αριθμός των κοινοποιήσεων ρητρών διασφάλισης θα εξακολουθήσει να αυξάνεται, τάση η οποία θα ενισχυθεί με τη διεύρυνση της Κοινότητας.

Αν διατηρηθεί η παρούσα τάση, ενδέχεται να προκύψει το ερώτημα των κατάλληλων χρηματοοικονομικών και ανθρώπινων πόρων. Η προαναφερόμενη αναθεώρηση της διαδικασίας περί ρήτρας διασφάλισης προσφέρει ένα μέσο για τη μείωση του διοικητικού φόρτου τον οποίο αντιμετωπίζει η Επιτροπή. Ακόμη και ο περιορισμένος αριθμός κοινοποιήσεων που λαμβάνονται σήμερα δημιουργεί σημαντική πίεση στους διαθέσιμους πόρους, πράγμα το οποίο αναπόφευκτα επιμηκύνει το χρόνο που απαιτείται για την έκδοση της γνώμης της Επιτροπής. Επιπλέον, οι υπηρεσίες της Επιτροπής εργάζονται συχνά στα όρια των δυνατοτήτων τους λόγω της πολλαπλότητας των τομέων που εξετάζονται κατά την ανάλυση των κοινοποιήσεων, εργασία την οποία, σε περιπτώσιολογική βάση, αναθέτουν επίσης σε εξωτερικούς συμβούλους. Η εξεύρεση συμβούλων που να διαθέτουν τον αναγκαίο βαθμό εμπειρογνομosύνης και την απαραίτητη ανεξαρτησία από τα εμπλεκόμενα μέρη μπορεί να είναι δύσκολη.

Μια άλλη λύση θα ήταν η ανάθεση ορισμένων δραστηριοτήτων σε έναν εξωτερικό φορέα, που θα στελεχώνεται από εμπειρογνώμονες ειδικευμένους στους τομείς που καλύπτονται από τις οδηγίες της νέας προσέγγισης, πράγμα που θα καταστήσει δυνατή την ταχύτερη ανάλυση των ρητρών διασφάλισης. Η ειδίκευση αυτού του είδους θα επέτρεπε τη διαμόρφωση μιας συνολικής εικόνας των εμφανιζόμενων προβλημάτων μη συμμόρφωσης και τον προσδιορισμό των σχετικών τάσεων, παρέχοντας έτσι στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη μια καλύτερη βάση για να αξιολογήσουν την αποτελεσματικότητα των οδηγιών. Ο εν λόγω φορέας θα μπορούσε επίσης να επιφορτιστεί με την εκτέλεση και άλλων υλικοτεχνικών καθηκόντων, όπως η διαχείριση του μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών, ο χειρισμός των θεμάτων που σχετίζονται με τον ορισμό των κοινοποιημένων οργανισμών, η διαχείριση της βάσης δεδομένων των κοινοποιημένων οργανισμών, ο συντονισμός των ομάδων κοινοποιημένων οργανισμών, η ενημέρωση του κοινού κ.λπ. Ένας τέτοιος φορέας θα μπορούσε, ανάλογα με την οργανωτική του δομή και το βαθμό εξάρτησής του από την Επιτροπή, να εξασφαλίσει τη "συγκέντρωση" της πείρας που είναι ήδη διαθέσιμη σε επίπεδο κρατών μελών, με τρόπο παρόμοιο με αυτόν του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Αξιολόγησης Φαρμάκων (EMA).

Η Επιτροπή, σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη, θα εξετάσει όλες τις διαθέσιμες εναλλακτικές δυνατότητες και θα υποβάλει έγκαιρα τις κατάλληλες προτάσεις..

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα οφέλη που θα προκύψουν από την αύξηση του επιπέδου ομοιομορφίας στις οδηγίες νέας προσέγγισης και από την ενίσχυση της εφαρμογής τους είναι εμφανή. Ο συντονισμός των προσπαθειών όλων των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με στόχο τη βελτίωση των κανονιστικών ρυθμίσεων και, με τον τρόπο αυτό, τη μείωση του κόστους στο ελάχιστο, είναι ένα ιδιαίτερο κίνητρο.

Ο στόχος είναι η δημιουργία ενός υψηλής ποιότητας, αποτελεσματικού συστήματος. Τα οφέλη είναι προφανή – η δημιουργία καλύτερων από την άποψη της ασφάλειας προϊόντων, με μικρότερο κόστος, θα τα καταστήσει ακόμα ανταγωνιστικότερα. Ο καθορισμός σαφέστερων κανόνων όσον αφορά την εφαρμογή των οδηγιών νέας προσέγγισης καθιστά ευχερέστερη την κατανόηση των εν λόγω οδηγιών από τις αρχές των υποψηφίων χωρών και, κατά συνέπεια, επιταχύνει τη διαδικασία υιοθέτησης του *κοινοτικού κεκτημένου* από τις χώρες αυτές.

Τέλος, οι εμπορικοί εταίροι, οι κατασκευαστές και οι αρχές των τρίτων χωρών θα αντιλαμβάνονταν τα προτερήματα του ευρωπαϊκού νομοθετικού πλαισίου, την αξιοπιστία του στην πράξη και την προστιθέμενη αξία της αξιολόγησης της πιστότητας στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού συστήματος. Ολοένα και περισσότερες τρίτες χώρες εκδηλώνουν ενδιαφέρον για τη νέα προσέγγιση, δεδομένου ότι είναι πεπεισμένες για την αξιοπιστία του συστήματος, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα την ολοένα και μεγαλύτερη επιτυχία όσον αφορά τη διάδοση της νέας προσέγγισης και σε άλλους οικονομικούς τομείς, την απλούστευση των εμπορευματικών συναλλαγών και την εξάλειψη των εμποδίων στο εμπόριο.

Οι προτάσεις έχουν διαμορφωθεί με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας του συστήματος, τη βελτίωση της διαφάνειάς του και την ομαλότερη λειτουργία του, προς όφελος όλων των εμπλεκόμενων: κατασκευαστών, οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας, αρχών και, προ πάντων, των χρηστών των προϊόντων.

Στα πλαίσια αυτά, η Επιτροπή σκοπεύει να υποστηρίξει τις προσπάθειες των κρατών μελών για αύξηση της διαφάνειας και για ενίσχυση, όπου χρειάζεται, του συστήματος στο επίπεδο της εφαρμογής. Οι συστάσεις της Επιτροπής παρουσιάζονται στο κείμενο της παρούσας ανακοίνωσης υπό μορφή ένθετων κειμένων. Για τη διευκόλυνση της ανάγνωσης ανακεφαλαιώνονται στο παράρτημα IV.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή καλεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο:

- να σημειώσουν τις προτεινόμενες βελτιώσεις που πρέπει να γίνουν στην εφαρμογή των οδηγιών νέας προσέγγισης και να υποστηρίξουν τις προτάσεις της Επιτροπής που σκιαγραφούνται ανωτέρω·
- να παράσχουν την υποστήριξή τους σε πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην ενίσχυση του συστήματος με νομοθετικά και διοικητικά μέσα προς όφελος της ασφάλειας των προϊόντων και της δημόσιας υγείας·
- να καλέσουν τα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα και να υποστηρίξουν κάθε δράση που έχει ως στόχο να εξασφαλίσει την καλύτερη εφαρμογή της νέας προσέγγισης και των αντίστοιχων οδηγιών·
- να καλέσουν τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι οι διορίζουσες αρχές, οι αρχές κοινοποίησης και οι αρχές εποπτείας της αγοράς που λειτουργούν στο έδαφός τους γνωρίζουν πλήρως και συνεχώς τις υποχρεώσεις τους·

- να συμμετάσχουν στις διαβουλεύσεις σχετικά με την κατάλληλη προσέγγιση για την εξασφάλιση των απαιτούμενων χρηματοοικονομικών και ανθρώπινων πόρων μέτρα.

Παράρτημα Ι: Ανάλυση των αποτελεσμάτων των online διαβουλεύσεων

Στο πλαίσιο της προετοιμασίας της παρούσας ανακοίνωσης, και με στόχο τη διερεύνηση ορισμένων πτυχών της εφαρμογής της νέας προσέγγισης, η Γενική Διεύθυνση Επιχειρήσεων κατάρτισε, προς το τέλος του 2001, ένα έγγραφο διαβούλευσης σχετικά με τη λειτουργία των οδηγιών της νέας προσέγγισης. Το έγγραφο αυτό δημοσιεύθηκε στον ιστοχώρο Europa της Επιτροπής τον Ιανουάριο του 2002, μαζί με ένα διαλογικό ερωτηματολόγιο που βασιζόταν σε ένα σύνολο ερωτήσεων οι οποίες προέρχονταν από το περιεχόμενο του εγγράφου διαβούλευσης. Το έγγραφο και το ερωτηματολόγιο παρέμειναν ανοικτά online για μια περίοδο τριών μηνών για την υποβολή σχολίων και παρατηρήσεων. Ο σκοπός των διαβουλεύσεων ήταν να ληφθεί ευρύ φάσμα αξιολογήσεων και πληροφοριών (feedback) από τους εμπλεκόμενους φορείς, και ιδίως από τις επιχειρήσεις, ούτως ώστε να μπορέσουν να διαμορφωθούν και, τελικά, να περιληφθούν στην ανακοίνωση πιο λεπτομερείς προτάσεις. Παρακάτω παρουσιάζονται περιληπτικά τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που πραγματοποιήθηκαν μέσω του διαλογικού ερωτηματολογίου, με βάση την ανάλυση των αριθμητικών αποτελεσμάτων²⁵. Κατά τις online διαβουλεύσεις εστάλησαν συνολικά 135 απαντήσεις.

Απαντήσεις κατά χώρα και κατά τομέα

Όσον αφορά τα κράτη μέλη της ΕΕ, ελήφθησαν απαντήσεις από όλα, εκτός από τη Δανία και το Λουξεμβούργο. Ο μεγαλύτερος αριθμός απαντήσεων προήλθε από τη Γερμανία (27), το ΗΒ (23) και το Βέλγιο (19). Οι χώρες ΕΖΕΣ από τις οποίες ελήφθησαν απαντήσεις ήταν η Ισλανδία (2) και η Ελβετία (6). Καμία απάντηση δεν ελήφθη από το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Από τις υποψήφιες χώρες, απάντησαν μόνο η Βουλγαρία και η Τσεχία, με μία απάντηση η καθεμία. Δεν υπήρξε καμία άλλη ευρωπαϊκή συνεισφορά· πέντε προήλθαν από τη Βόρεια Αμερική και μία από την Ασία / Ειρηνικό, αλλά καμία από την Αφρική και τη Νότια / Κεντρική Αμερική.

Απάντησαν όλοι οι τομείς που περιλαμβάνονται στη NACE, με εξαίρεση τους τομείς της ανακύκλωσης & διαχείρισης αποβλήτων, του χονδρικού εμπορίου, της λιανικής πώλησης και των ταχυδρομείων & τηλεπικοινωνιών. Ο μεγαλύτερος αριθμός απαντήσεων προήλθε από τους τομείς της δημόσιας διοίκησης / άλλων οργανισμών (56) και του ηλεκτρικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού (34). Ο μικρότερος αριθμός απαντήσεων προήλθε από τους τομείς της βιομηχανίας τροφίμων, της κλωστοϋφαντουργίας, των ειδών ιματισμού & δερμάτινων ειδών, της βιομηχανίας ξύλου, της χαρτοβιομηχανίας, των εκδόσεων & εκτυπώσεων, της χημικής βιομηχανίας και της βιομηχανίας ελαστικού & πλαστικών υλών (1 η καθεμία).

Αντίδραση στις προτάσεις που περιέχονταν στο έγγραφο διαβούλευσης

Παρακάτω παρουσιάζονται συνοπτικά οι απαντήσεις που ελήφθησαν, τόσο θετικές όσο και αρνητικές, σε σχέση με τα κύρια θέματα του εγγράφου διαβούλευσης.

²⁵

Τα αποτελέσματα που αναλύονται εδώ είναι εκείνα τα οποία ελήφθησαν on-line μέσω του διαλογικού ερωτηματολογίου στο Διαδίκτυο. Μερικές ακόμη συνεισφορές εστάλησαν στην υπηρεσία σύνταξης του παρόντος εγγράφου με ταχυδρομείο και ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Οι συνεισφορές αυτές έχουν ληφθεί υπόψη στη σύνταξη του τελικού κειμένου, αλλά δεν έχουν περιληφθεί σ' αυτή τη χωριστή περίληψη.

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Εκφράστηκε υποστήριξη για τις ενότητες αξιολόγησης της πιστότητας, όπως καθορίζονται στην απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Οι περισσότεροι από όσους απάντησαν τις έκριναν αποτελεσματικές για το σκοπό για τον οποίο προορίζονται, αλλά διατύπωσαν την άποψη ότι θα ήταν χρήσιμο να μειωθεί το φάσμα επιλογής ενοτήτων στις οδηγίες της νέας προσέγγισης. Οι περισσότεροι συμφώνησαν ότι η σύνδεση συγκεκριμένων ενοτήτων με τη χρήση εναρμονισμένων προτύπων από τον κατασκευαστή θα απλοποιούσε τις διαδικασίες. Όσον αφορά τις αρνητικές απαντήσεις, οι περισσότεροι από όσους απάντησαν διαφώνησαν με την ιδέα ότι η συστηματικότερη προσφυγή στην ενότητα Η (πλήρης διασφάλιση ποιότητας) ή σε μία από τις παραλλαγές της θα αύξανε τη συνοχή της αξιολόγησης πιστότητας.

Όσον αφορά τους κοινοποιημένους οργανισμούς, εκφράστηκε υποστήριξη για την πρόταση σύμφωνα με την οποία, αν η Επιτροπή δημοσιεύσει βάση δεδομένων των κοινοποιημένων οργανισμών στο Διαδίκτυο, η δημοσίευση καταλόγων των κοινοποιημένων οργανισμών στην Επίσημη Εφημερίδα θα μπορούσε να διακοπεί. Μια σημαντική πλειονότητα τάχθηκε υπέρ της πρότασης για εκσυγχρονισμό και βελτίωση της διαδικασίας κοινοποίησης των οργανισμών αξιολόγησης της πιστότητας και διατύπωσε την άποψη ότι η ενδεδειγμένη λύση θα ήταν η εφαρμογή μιας ηλεκτρονικής διαδικασίας κοινοποίησης. Από τα μέτρα που θεωρήθηκαν ως τα καταλληλότερα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας του συστήματος κοινοποίησης, αυτό που κρίθηκε ως το αποτελεσματικότερο είναι η πρόβλεψη, σε όλες τις οδηγίες της νέας προσέγγισης, μιας απαίτησης για ανάκληση ή αναστολή της κοινοποίησης από οργανισμό ο οποίος έχει κατ' επανάληψη εκδώσει εσφαλμένα πιστοποιητικά ή εφαρμόσει πλημμελώς τις διατάξεις της οδηγίας. Μέτρα τα οποία επίσης θεωρήθηκαν αποτελεσματικά είναι η δημιουργία ενός φόρουμ στο οποίο θα συμμετέχουν οι διορίζουσες αρχές, προκειμένου να ανταλλάσσουν εμπειρίες και πληροφορίες, και η κατάρτιση ενός οριζόντιου εγγράφου καθοδήγησης σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για την αξιολόγηση, τον ορισμό και την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών.

2. ΣΗΜΑΝΣΗ CE

Οι περισσότεροι από όσους απάντησαν ανέφεραν ότι είχαν αντιμετωπίσει προβλήματα σχετικά με εθελοντικά σήματα ποιότητας για προϊόντα που καλύπτονται από οδηγία νέας προσέγγισης και διατύπωσαν την άποψη ότι πρέπει να διευκρινιστεί η έννοια του σήματος CE και η σχέση του με τα εθελοντικά σήματα ποιότητας προϊόντων. Οι περισσότεροι τάχθηκαν εναντίον της κατάρτισης ενός κώδικα δεοντολογίας για τα εθελοντικά σήματα ποιότητας που να αντιμετωπίζει τα ζητήματα της διαφάνειας, της αμεροληψίας και του ανοικτού χαρακτήρα.

3. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Οι περισσότεροι από όσους απάντησαν διατύπωσαν την άποψη ότι πρέπει να καθοριστούν κριτήρια για την εφαρμογή, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας της αγοράς, και συμφώνησαν με την πρόταση να εισαχθεί στις οδηγίες της νέας προσέγγισης μια νομική βάση για τη διοικητική συνεργασία. Υπήρξε επίσης πολύ θετική υποστήριξη για τις προτάσεις να απλοποιηθεί και να βελτιωθεί η διαδικασία των ρητρών διασφάλισης, καθώς και για την πρόταση να θεσπιστεί ένας μηχανισμός ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών για τα βιομηχανικά προϊόντα που καλύπτονται από οδηγίες νέας προσέγγισης. Οι περισσότεροι εξέφρασαν τη δυσαρέσκειά τους για την τρέχουσα διαχείριση της διαδικασίας των ρητρών διασφάλισης.

Από τις προσεγγίσεις που περιγράφηκαν στην σημείο 2.5 του εγγράφου διαβούλευσης όσον αφορά την εποπτεία της αγοράς, εκείνες που θεωρήθηκαν καταλληλότερες για να εξασφαλίσουν μια οικονομικώς αποδοτική εφαρμογή των οδηγιών της νέας προσέγγισης ήταν, κατά φθίνουσα σειρά προτίμησης, οι εξής:

- - συνεργασία μεταξύ των αρχών (προληπτική αντιμετώπιση)
- - στοχοθετημένη εκστρατεία (προληπτική αντιμετώπιση)
- - ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών (εκ των υστέρων αντιμετώπιση)
- - διερεύνηση καταγγελιών (εκ των υστέρων αντιμετώπιση)
- - εργαλεία αξιολόγησης κινδύνου (προληπτική αντιμετώπιση)
- - ρήτρες διασφάλισης (εκ των υστέρων αντιμετώπιση).

4. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ

Οι περισσότεροι από όσους απάντησαν έκριναν ότι απαιτείται περισσότερη συνοχή στις νομικές απαιτήσεις που καλύπτουν παρόμοια στοιχεία σε όλες τις τομεακές οδηγίες νέας προσέγγισης και επισήμαναν ότι η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει την περαιτέρω εφαρμογή των αρχών της νέας προσέγγισης ως μέσο βελτίωσης και απλούστευσης της νομοθεσίας. Εκφράστηκε υποστήριξη για την ιδέα ότι, για να αυξηθεί η συνοχή, θα ήταν ενδεδειγμένη η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας που να καλύπτει τα στοιχεία που είναι κοινά σε όλες ή στις περισσότερες οδηγίες της νέας προσέγγισης. Από εκείνους που δεν υποστήριξαν αυτήν την ιδέα, οι περισσότεροι διατύπωσαν την άποψη ότι θα δικαιολογούνταν μια αναθεώρηση όλων των τομεακών οδηγιών, μεταξύ άλλων για να βελτιωθεί η συνοχή τους και για να εγκριθούν μερικές από τις προτάσεις που διατυπώνονται στο έγγραφο διαβούλευσης.

Παράρτημα II: Κοινοποιημένοι οργανισμοί

Πίνακας 1α: Κοινοποιημένοι οργανισμοί ανά χώρα*

ΕΕ 15		ΕΟΧ-ΕΖΕΣ	
Χώρα	Αριθμός οργανισμών	Χώρα	Αριθμός οργανισμών
Αυστρία	37	Ισλανδία	2
Βέλγιο	31	Λιχτενστάιν	0
Δανία	22	Νορβηγία	16
Φινλανδία	15	Σύνολο ΕΟΧ-ΕΖΕΣ	18
Γαλλία	81		
Γερμανία	185		
Ελλάδα	14		
Ιρλανδία	4		
Ιταλία	227		
Λουξεμβούργο	5		
Κάτω Χώρες	29		
Πορτογαλία	22		
Ισπανία	54		
Σουηδία	47		
Ηνωμένο Βασίλειο	224		
Σύνολο ΕΕ 15	997		

Σημείωση: Πληροφορίες έως τις 30.10.2002

Πίνακας 1β: Κοινοποιημένοι οργανισμοί ανά οδηγία

Οδηγία	Αριθμός οργανισμών	Οδηγία	Αριθμός οργανισμών
87/404/ΕΟΚ απλά δοχεία πίεσης	79	94/25/ΕΚ σκάφη αναψυχής	22
88/378/ΕΟΚ παιχνίδια	56	94/9/ΕΚ εκρήξιμες ατμόσφαιρες	31
89/106/ΕΟΚ προϊόντα δομικών κατασκευών	183	95/16/ΕΚ ανελκυστήρες	156
89/336/ΕΟΚ ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα	40	96/48/ΕΚ σιδηροδρομικά συστήματα μεγάλης ταχύτητας	20
89/686/ΕΟΚ μέσα ατομικής προστασίας	103	96/98/ΕΚ εξοπλισμός πλοίων	28
90/384/ΕΟΚ όργανα ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας	320	97/23/ΕΚ εξοπλισμός υπό πίεση	88
90/385/ΕΟΚ ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα	18	98/37/ΕΚ μηχανές	146
90/396/ΕΟΚ συσκευές αερίου	37	98/79/ΕΚ ιατροτεχνολογικά βοηθήματα που χρησιμοποιούνται στη διάγνωση <i>in vitro</i>	17
92/42/ΕΟΚ λέβητες ζεστού νερού	39	99/36/ΕΚ μεταφερόμενος εξοπλισμός υπό πίεση	92
93/15/ΕΟΚ εκρηκτικές ύλες εμπορικής χρήσης	6	99/5/ΕΚ ραδιοεξοπλισμός και τηλεπικοινωνιακός τερματικός εξοπλισμός	54
		2000/9/ΕΚ εγκαταστάσεις με συρματόσχοινα για τη μεταφορά προσώπων	2
93/42/ΕΟΚ ιατροτεχνολογικά προϊόντα	60	2000/14/ΕΚ θόρυβος από εξοπλισμό προς χρήση σε εξωτερικούς χώρους	41

Σημείωση: Πληροφορίες έως τις 30.10.2002. Μερικοί οργανισμοί κοινοποιούνται στο πλαίσιο περισσότερων της μιας οδηγιών. Επομένως, ο συνολικός αριθμός των οργανισμών του πίνακα 1α (που απαριθμούνται κατά κράτος μέλος) είναι χαμηλότερος από το συνολικό αριθμό των οργανισμών του πίνακα 1β (που απαριθμούνται κατά οδηγίες).

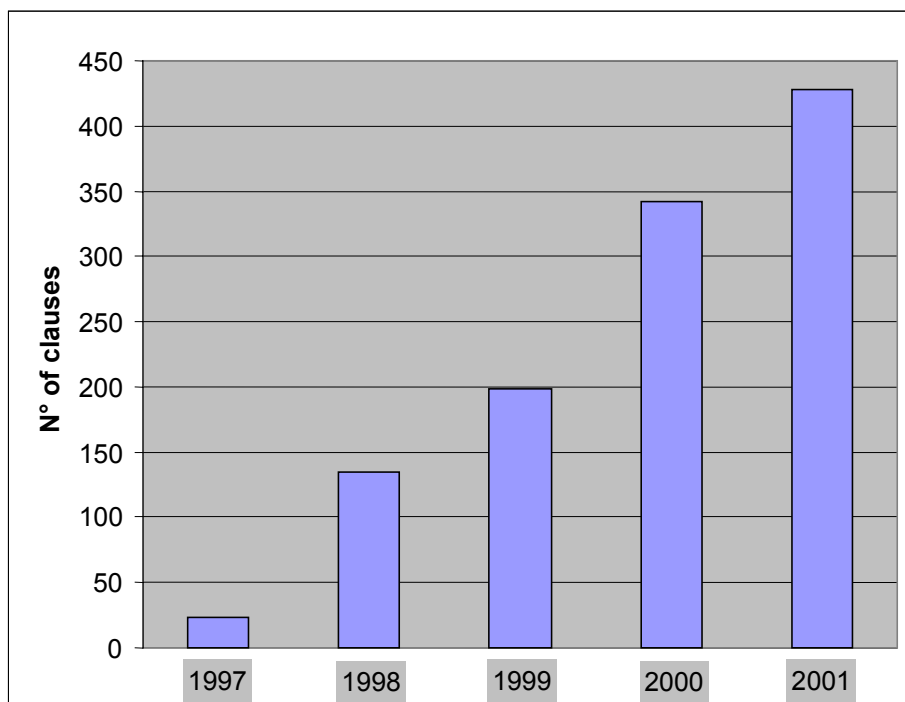
Παράρτημα ΙΙΙ: Ρήτρες διασφάλισης

Αυτό το παράρτημα παρουσιάζει συνοπτικά τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις ρήτρες διασφάλισης που έχουν παραληφθεί από την Επιτροπή.

Πίνακας 1: Κοινοποιήσεις ρητρών διασφάλισης που ελήφθησαν το 2001.

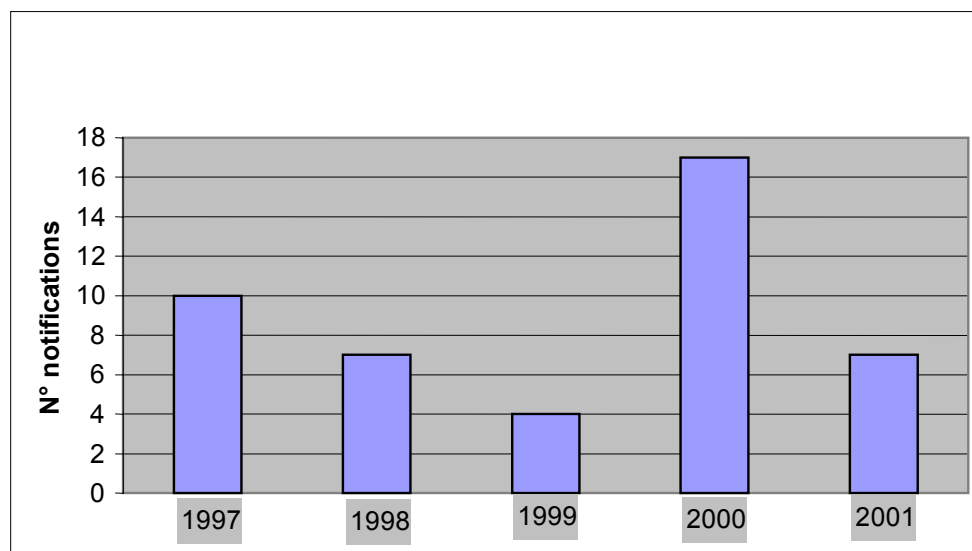
Οδηγία	Αριθ.	Οδηγία	Αριθ.
Εξοπλισμός χαμηλής τάσης (73/23/ΕΟΚ, τροποποίηση 93/68/ΕΟΚ)	428	Εκρηκτικές ύλες εμπορικής χρήσης (93/15/ΕΟΚ)	0
Απλά δοχεία πίεσης (87/404/ΕΟΚ, τροποποιήσεις 90/488/ΕΟΚ και 93/68/ΕΟΚ)	0	Ιατροτεχνολογικά προϊόντα (93/42/ΕΟΚ, τροποποίηση 98/79/ΕΚ)	2
Παιχνίδια (88/378/ΕΟΚ, τροποποίηση 93/68/ΕΟΚ)	1	Εκρήξιμες ατμόσφαιρες (94/9/ΕΚ)	0
Προϊόντα δομικών κατασκευών (89/106/ΕΟΚ, τροποποίηση 93/68/ΕΟΚ)	0	Σκάφη αναψυχής (94/25/ΕΚ)	0
Ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα (89/336/ΕΟΚ, τροποποιήσεις 92/31/ΕΟΚ και 93/68/ΕΟΚ)	73	Ανελκυστήρες (95/16/ΕΚ)	0
Μηχανές (98/37/ΕΚ, τροποποίηση 98/79/ΕΚ)	15	Εξοπλισμός υπό πίεση (97/23/ΕΚ)	0
Μέσα ατομικής προστασίας (89/686/ΕΟΚ, τροποποιήσεις 93/68/ΕΟΚ, 93/95/ΕΟΚ και 96/58/ΕΚ)	3	Ιατροτεχνολογικά βοηθήματα που χρησιμοποιούνται στη διάγνωση <i>in vitro</i> (98/79/ΕΚ)	0
Όργανα ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας (90/384/ΕΟΚ, τροποποίηση 93/68/ΕΟΚ)	0	Ραδιοεξοπλισμός και τηλεπικοινωνιακός τερματικός εξοπλισμός (99/5/ΕΚ)	0
Ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα (90/385/ΕΟΚ, τροποποιήσεις 93/42/ΕΟΚ και 93/68/ΕΟΚ)	0	Εγκαταστάσεις με συρματόσχοινα για τη μεταφορά προσώπων (2000/9/ΕΚ)	0
Συσκευές αερίου (90/396/ΕΟΚ, τροποποίηση 93/68/ΕΟΚ)	7		
		Σύνολο:	530

Σχήμα 1: Κοινοποιήσεις ρητρών διασφάλισης - οδηγία για τη χαμηλή τάση (73/23/ΕΟΚ)

No of clauses = Αριθμός ρητρών

Σχήμα 2: Κοινοποιήσεις ρητρών διασφάλισης - οδηγία για τις συσκευές αερίου (90/396/ΕΟΚ)

No notifications = Αριθμός κοινοποιήσεων

Παράρτημα IV: Ανακεφαλαίωση των συστάσεων της Επιτροπής

Όσον αφορά τη διαδικασία κοινοποίησης, η Επιτροπή

- καλεί τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν για την πλήρη ενημέρωση των κοινοποιουσών αρχών τους για τις υποχρεώσεις τους σχετικά με τη διαδικασία κοινοποίησης και για την καταβολή προσπαθειών για τον περιορισμό της χρονικής περιόδου που μεσολαβεί μεταξύ της απόφασης για κοινοποίηση ενός οργανισμού και της ολοκλήρωσης της διαδικασίας κοινοποίησης·
- λαμβάνει ήδη μέτρα για να καταστήσει διαθέσιμη, σε απευθείας (on-line) σύνδεση, μια βάση δεδομένων στον ιστοχώρο Europa, η οποία περιέχει τον κατάλογο των κοινοποιημένων οργανισμών που έχουν οριστεί από τις χώρες της ΕΕ, τις χώρες του ΕΟΧ και τις υποψήφιες χώρες, και προτείνει την ανάπτυξη ενός συστήματος κοινοποίησης on-line που θα αντικαταστήσει το σημερινό σύστημα, το οποίο βασίζεται σε έντυπα. Με τον τρόπο αυτό, θα μειωθεί σημαντικά ο χρόνος επεξεργασίας και θα δοθεί στους κοινοποιημένους οργανισμούς η δυνατότητα να ενεργούν χωρίς ουσιαστικά καμία καθυστέρηση. Εξάλλου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η δημοσίευση των σχετικών καταλόγων στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρέπει να καταργηθεί μόλις γίνει η on-line δημοσίευση στο Διαδίκτυο.

Όσον αφορά το νομικό πλαίσιο για τον ορισμό των κοινοποιημένων οργανισμών, η Επιτροπή

- προτείνει να ενταθούν οι προσπάθειες των κρατών μελών και της Επιτροπής προς την κατεύθυνση της καθιέρωσης ενός ομοιογενούς συστήματος ορισμού, με την υποστήριξη των δραστηριοτήτων των ήδη υφισταμένων κοινών ομάδων εργασίας, που απαρτίζονται από υπαλλήλους των κρατών μελών·
- θεωρεί απαραίτητο να ενοποιηθούν οι απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι κοινοποιημένοι οργανισμοί, πράγμα που θα μπορούσε να γίνει είτε μέσω μιας οριζόντιας οδηγίας είτε με την προσθήκη ενός τυποποιημένου άρθρου στις αντίστοιχες οδηγίες. Αυτές οι απαιτήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές στη διατύπωση και τη δυνατότητα να προστεθούν, εάν είναι απαραίτητο, συμπληρωματικές απαιτήσεις.

Όσον αφορά το ρόλο της διαπίστευσης, η Επιτροπή

- θεωρεί ότι, για να βελτιωθεί αυτή η κατάσταση, πρέπει να αναπτυχθεί σφαιρικότερη καθοδήγηση για τη χρήση της διαπίστευσης, με στόχο να αυξηθεί η συνοχή και η δομή για την παροχή υπηρεσιών διαπίστευσης μέσα στην Κοινότητα, ιδίως σε ό,τι αφορά την ανεξαρτησία των οργανισμών διαπίστευσης από εμπορικές δραστηριότητες και τον ανταγωνισμό μεταξύ των διαφόρων οργανισμών, αφήνοντας ταυτόχρονα την τελική ευθύνη στα κράτη μέλη. Τα βασικά στοιχεία μιας τέτοιας καθοδήγησης θα μπορούσαν να είναι μέρος των κοινών νομικών διατάξεων που αναφέρονται στο σημείο 2.2.3·
- σκοπεύει να καθιερώσει ένα μόνιμο φόρουμ των αρχών των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για τον ορισμό κοινοποιημένων οργανισμών, προκειμένου να διευκολυνθεί η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών για την αξιολόγηση, τον ορισμό και την εποπτεία των

κοινοποιημένων οργανισμών. Αυτό το φόρουμ θα μπορούσε να διατυπώνει συστάσεις που θα ακολουθούνται σε εθελοντική βάση.

Όσον αφορά την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών, η Επιτροπή

- σκοπεύει να προτείνει να θεσπιστεί η ανταλλαγή των εμπειριών των κοινοποιημένων οργανισμών ως απαίτηση των οδηγιών νέας προσέγγισης. Οι μελλοντικές προτάσεις για την αναθεώρηση των οδηγιών νέας προσέγγισης θα προβλέπουν απαιτήσεις σχετικά με τις ενέργειες που πρέπει να γίνονται όταν οι κοινοποιημένοι οργανισμοί αποτυγχάνουν να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους αναλόγως ή παύσουν να παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες. Εναλλακτικά, αυτό το είδος συνεργασίας θα μπορούσε να προβλεφθεί στη νομική απαίτηση που αναφέρεται στο σημείο 2.2.3.

Όσον αφορά τις διασυννοριακές δραστηριότητες των κοινοποιημένων οργανισμών, η Επιτροπή

- σκοπεύει να υποστηρίξει την καθιέρωση μιας διαδικασίας ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρχών ή/και των οργανισμών διαπίστευσης της χώρας "υποδοχής" και της διορίζουσας αρχής της χώρας "καταγωγής" των κοινοποιημένων οργανισμών, στο πλαίσιο της ενισχυμένης διοικητικής συνεργασίας. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτό θα απαιτούσε μια νομική βάση, που πρέπει να εισαχθεί είτε σε μια κοινή βασική οδηγία είτε στις επιμέρους οδηγίες νέας προσέγγισης.

Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του ρυθμισμένου και του μη ρυθμισμένου τομέα, η Επιτροπή

- θεωρεί ότι, κατά την προετοιμασία των μελλοντικών δράσεων (νομοθετικής ή μη νομοθετικής φύσης) στον τομέα της αξιολόγησης της πιστότητας, δεν πρέπει να γίνεται καμία διάκριση μεταξύ των ρυθμισμένων και των μη ρυθμισμένων τομέων, λαμβάνοντας υπόψη την απαραίτητη ελευθερία που πρέπει να αφήνεται στους φορείς που δραστηριοποιούνται στους μη ρυθμισμένους τομείς.

Όσον αφορά τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κοινοποιημένων οργανισμών, η Επιτροπή

- σκοπεύει να προτείνει να εισαχθούν σε όλες τις οδηγίες νέας προσέγγισης διατάξεις για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κοινοποιημένων οργανισμών σχετικά με τα μη συμμορφούμενα προϊόντα που υποβάλλονται για δοκιμή ή πιστοποίηση και για την εκ μέρους τους υποστήριξη των μελλοντικών δραστηριοτήτων των ομάδων κοινοποιημένων οργανισμών, προκειμένου να προωθηθεί η ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ όλων των οργανισμών που κοινοποιούνται στο πλαίσιο της αντίστοιχης οδηγίας.

Όσον αφορά τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας, η Επιτροπή

- θα προτείνει την εισαγωγή των εννοιών H, E ή D στην υφιστάμενη και στις μελλοντικές οδηγίες νέας προσέγγισης, ανάλογα με την περίπτωση, και την περαιτέρω εξασφάλιση της σωστής εφαρμογής τους·
- θα εκπονήσει πρόταση, που θα ισχύει σε οριζόντια βάση και θα αποσαφηνίζει τους ορισμούς που πρέπει να εφαρμόζονται στις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας.

Όσον αφορά τη σήμανση πιστότητας CE, η Επιτροπή

- σκοπεύει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη διευκρίνιση και την προώθηση της έννοιας του σήματος CE, τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής και προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των κυρώσεων, και την αποσαφήνιση της σχέσης του με τα εθελοντικά σήματα προϊόντων προκειμένου να ενισχυθεί ο ρόλος του σήματος CE·
- προτείνει να συζητηθεί περαιτέρω ολόκληρο το ζήτημα της αδικαιολόγητης τοποθέτησης του σήματος CE και να προσδιοριστούν οι σημαντικότεροι παράγοντες. Η Επιτροπή σκοπεύει να προωθήσει μια εκστρατεία πληροφόρησης σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη και, βάσει της πείρας που θα αποκτηθεί, δεν αποκλείει τη δυνατότητα να προτείνει ένα σαφέστερο νομικό κείμενο προκειμένου να αποκλειστούν οι ασάφειες και να ενισχυθεί η θέση του σήματος CE.

Όσον αφορά τα μέτρα εφαρμογής και την εποπτεία της αγοράς, η Επιτροπή

- καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ένα κοινό επίπεδο εποπτείας της αγοράς και να υποστηρίξουν σαφείς δράσεις για την επίτευξη αυτού του στόχου. Ο καθορισμός βασικών κανόνων με τους οποίους θα είναι υποχρεωμένα να συμμορφώνονται τα κράτη μέλη (π.χ. κυρώσεις, διατάξεις ανταλλαγής πληροφοριών) απαιτεί αναθεώρηση του νομικού πλαισίου είτε μέσω μιας κοινής βασικής οδηγίας είτε με την ενσωμάτωση αυτών των κανόνων στις επιμέρους οδηγίες.

Όσον αφορά την ενισχυμένη διοικητική συνεργασία, η Επιτροπή

- σκοπεύει να προτείνει να εισαχθεί στις οδηγίες νέας προσέγγισης που δεν έχουν ακόμη σχετική πρόβλεψη μια νομική βάση για τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, πέρα από τη συνέχιση της πρακτικής και οικονομικής υποστήριξης·
- ενθαρρύνει τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών για την αμοιβαία αρωγή μεταξύ των κρατών μελών, ούτως ώστε να αποφεύγεται η ύπαρξη τομέων δραστηριότητας που δεν καλύπτονται από τις αρχές εποπτείας της αγοράς.

Όσον αφορά τη διαδικασία ρητρών διασφάλισης στις οδηγίες νέας προσέγγισης, η Επιτροπή

- θα προτείνει την τροποποίηση της διαδικασίας ρητρών διασφάλισης στις οδηγίες νέας προσέγγισης, ούτως ώστε η Επιτροπή να εξασφαλίσει μια πιο ομοιόμορφη προσέγγιση σε όλες τις οδηγίες νέας προσέγγισης, να απλουστευτεί και να συντομευτεί η διαδικασία και να γίνει περισσότερο αποτελεσματική ώστε να διασφαλιστεί η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για την ενλόγω πρόταση απαιτείται αναθεώρηση του νομικού πλαισίου.

Όσον αφορά τη σχέση με την οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων και την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα επικίνδυνα προϊόντα, η Επιτροπή

- σκοπεύει να προτείνει την εισαγωγή στις οδηγίες νέας προσέγγισης διατάξεων για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα βιομηχανικά προϊόντα που παρουσιάζουν σοβαρό και άμεσο κίνδυνο για τους χρήστες. Σ' αυτή τη διαδικασία ανταλλαγής

πληροφοριών θα συμμετέχουν οι αρχές όλων των κρατών μελών και οι υπηρεσίες της Επιτροπής.

Όσον αφορά την αναθεώρηση του νομικού πλαισίου, η Επιτροπή

- προτείνει να αρχίσουν να εξετάζονται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που παρουσιάζουν η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας και η ενσωμάτωση τυποποιημένων άρθρων για τα οριζόντια ζητήματα στις οδηγίες νέας προσέγγισης, προκειμένου να εξευρεθεί η καλύτερη λύση και να προσδιοριστεί το μέγιστο εύρος τέτοιων οριζόντιων ζητημάτων που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η έκδοση μιας κοινής βασικής οδηγίας θα είναι η καλύτερη λύση λόγω της μείωσης της νομοθετικής εργασίας στις μελλοντικές οδηγίες και του ομοιογενέστερου χειρισμού των ίδιων ή παρόμοιων ζητημάτων στις οδηγίες νέας προσέγγισης.

Όσον αφορά τη δυνατότητα ανάθεσης δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς συνεργάτες (outsourcing) προς υποστήριξη της εφαρμογής,

- Η Επιτροπή, σε σύμπραξη με τα κράτη μέλη, θα εξετάσει όλες τις διαθέσιμες εναλλακτικές δυνατότητες. Η δυνατότητα της πλήρους ή μερικής ανάθεσης κάποιων δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς συνεργάτες θα επιταχύνει την διαδικασία. Οι δραστηριότητες που θα μπορούσαν να ανατεθούν σε εξωτερικούς συνεργάτες περιλαμβάνουν τα εξής:
 - τεχνική προετοιμασία των διαδικασιών ρητρών διασφάλισης για τα προϊόντα (ανάλογα με την ευαισθησία του θέματος),
 - διαχείριση των μηχανισμών ανταλλαγής πληροφοριών,
 - ζητήματα σχετικά με τον ορισμό και την κοινοποίηση των κοινοποιημένων οργανισμών,
 - διαχείριση της βάσης δεδομένων των κοινοποιημένων οργανισμών,
 - συντονισμός των ομάδων κοινοποιημένων οργανισμών και των εκστρατειών πληροφόρησης,
 - τεχνικές και νομικές αναλύσεις και αντιρρήσεις κατά εναρμονισμένων προτύπων,
 - επεξεργασία τεχνικών εγγράφων σχετικών με τα θέματα της ερμηνείας των βασικών απαιτήσεων των οδηγιών,
 - εντολές στους οργανισμούς τυποποίησης,
 - συντονισμός των δραστηριοτήτων συνεργασίας των εθνικών αρχών.
- Η λύση αυτή θα άφηνε στις υπηρεσίες της Επιτροπής την ελευθερία να χρησιμοποιούν τις υπάρχουσες ικανότητες για άλλους τομείς. Η "συγκέντρωση" της πείρας που είναι ήδη διαθέσιμη στα κράτη μέλη πρέπει να είναι ένα από τα σημαντικότερα καθήκοντα του φορέα, προκειμένου να επιτευχθεί το υψηλότερο δυνατό επίπεδο εμπειρογνωμοσύνης με τη χαμηλότερη διοικητική προσπάθεια.